

Beeldkwaliteitsplan

Delversduin

Beeldkwaliteitsplan
Delversduin

Ontwerpprincipes
voor de nieuwe woonbuurt Delversduin
in Egmond aan den Hoef

la4sale mei 2021

Inhoud

Inhoud	<i>blz 4</i>
Locatie	<i>blz 6</i>
Inspiratie	<i>blz 10</i>
Structuur	<i>blz 16</i>
Landschap	<i>blz 26</i>
Huis	<i>blz 44</i>
Wijk	<i>blz 68</i>
Colofon	<i>blz 79</i>

Leeswijzer

Dit beeldkwaliteitsplan geeft de ruimtelijke kwaliteitskaders voor uitwerking van de architectuur en openbare ruimte voor het stedenbouwkundig plan 'Delversduin'. Een ontwikkeling van circa 165 woningen op de locatie van een voormalig asielzoekerscentrum pal tussen de binnenduinrand aan het Delverspad en de kerk in het centrum van Egmond aan den Hoef.

Het eerste deel van dit document is inleidend, geeft achtergrondinformatie over de locatie en landschap en inspiratie.

Het tweede deel vormt de gereedschapskist waarmee het ontwerpen moet gebeuren. Hier worden verhalend in beeld en tekst de handvatten en richtlijnen gegeven voor uitwerking van architectuur en buitenruimte.

Disclaimer:

Dit document legt - zoals elk goed beeldkwaliteitsplan - de kwaliteitslat hoog. De ambitie is om in de Egmonden weliswaar 'Egmonds' te bouwen, maar ook meer van de voor de binnenduinrandzone zo kenmerkende esthetische kwaliteit en romantische identiteit te brengen; in Egmond aan de Hoef nog weinig aanwezig, maar wel in overvloed gevonden in bijvoorbeeld Bergen in het noorden en Bloemendaal in het zuiden.

Tegelijk is Egmond qua woningmarkt (nog) geen Bergen of Bloemendaal, wat 'markttechnisch' waarschijnlijk minder ruimte geeft voor het verkopen en dus realiseren van dezelfde kenmerkende 'uitbundigheid' in architectuur. Toch is het geven van referenties en principes uit deze al meer identiteitsvol ontwikkelde plaatsen in de binnenduinrandzone nog steeds legitiem, die kwaliteit is immers waar we voor het hele gebied uiteindelijk naar streven. De gebruikers van dit BKP moeten zich er alleen terdege van bewust zijn dat vanuit de huidige lokale situatie haalbaarheid en betaalbaarheid dus beperkend zullen zijn in het bereiken van deze 'gebiedsbrede ambitie' in deze ene planontwikkeling; die is als het ware een eerste stap in de richting. Met andere woorden, van planvormers wordt binnen deze context dus een uitzonderlijke inzet en creativiteit gevraagd, van plantoetsers redelijkheid en realiteitszin.

Locatie

De Binnenduinderand

De binnenduिनrand

Delversduin bij Egmond aan den Hoef ligt in Kennemerland, een streek in de provincie Noord-Holland die wordt begrensd door West-Friesland in het noorden, Waterland en Amstelland in het oosten, de Bollenstreek in het zuiden en de Noordzee in het westen. Kennemerland vormt de binnenduिनrand van Noord Holland. Door de eeuwen heen hebben welgestelde mensen zich in de binnenduिनrand gevestigd, aangetrokken door de mooie landschappelijke omgeving. Ze hebben de binnenduिनrand met kastelen, landgoederen, kloosters en villa's verrijkt. Buitenrust, Welgelegen, Bosch en Landzicht, Schooneberg, Elswout, Bloemenheuvel, Duin en Daal, Groenendaal, Bosbeek, Meer en Berg, zijn maar enkele van de vele landgoederen die met hun namen de landschappelijke kwaliteiten benoemen.

In Egmond Binnen lag al rond 1100 de Abdij en te Egmond aan den Hoef het Slot op den Hoef, dat rond 1500 de grootste en 'schoonste' burcht van Holland werd genoemd. Rond het kasteel is het dorp Egmond aan den Hoef gegroeid.

In de periode van 1600 -1900 werden de meeste landgoederen gebouwd door rijke Amsterdamse families. De zoom van het Wijkmeer was met name geliefd bij de Amsterdamse welgestelden. Opvallend is dat de bewoners zich aangetrokken voelden tot het water- en bosrijke gebied tussen de kust en de stad; de 'woestenij' van strand en duinen lieten ze voor wat het was.

Maar niet alleen de welgestelde Amsterdamse kooplieden werden aangetrokken tot de binnenduिनrand.

Ook de geestelijken en de ziekenzorg werden door de eeuwen heen aangetrokken getuige de vele kloosters en zorghuizen in het gebied.

In 1893 vestigde zich in huize Schuylenburg, iets ten noorden van de locatie Delversduin, zelfs een Amerikaan die zo gefascineerd raakte door de omgeving van natuur en bollenvelden dat hij er een kunstschildersschool stichtte.

Locatie

De bijzondere duinomgeving van de locatie

Het landschap

Landschap

Het landschap laat zich kort samenvatten als een gaaf complex van strandwallen en strandvlakten. De karakteristieke opbouw van een open strandvlakte tussen de bebouwde en beboste strandwal in het oosten en de hoge jonge duinen in het westen is nog erg goed 'leesbaar'. Beroemd is het zeedorpenlandschap in de duinen ten noorden van de weg tussen Egmond aan den Hoef en Egmond aan Zee. Dit landschap bestaat uit een netwerk van akkertjes die uitgegraven zijn in de duinpannen. Eeuwenlang woonden de bewoners van Egmond aan Zee ingeklemd tussen de duinen en de zee. Ze waren voor hun levensonderhoud afhankelijk van de visvangst, stroperij, schaphouderij en veel later ook van de teelt van groenten, bloembollen en aardappelen. Het eeuwenoude gebruik van de duinen wordt weerspiegeld in de behoorlijk kale, vrijwel boomloze duinen en de vele rechthoekige perceeltjes in de duingrond. Al wat kon branden werd uit de duinen gehaald voor verwarming en om te koken. In de laatste anderhalve eeuw werden gebieden gevlakt om aardappelen en groenten te telen. Toen de duinwaterwinning begon, daalde het grondwater. De Egmonders groeven hun landjes toen uit tot net boven het grondwater. Dat bleven ze heel lang doen. Het uitgegraven zand werd op de rand van de akkertjes gegooid. Vooral direct naast Egmond zijn veel van die kleine en grote landjes te zien. Door het eeuwenlang begrazen en belopen van de duinen ontwikkelde zich ook een typische begroeiing: de zeedorpenflora. Daarin komen planten voor die elders in Nederland schaars zijn of niet voorkomen.

Egmond aan den Hoef ligt in een vrij open stuk van de binnenduinderand. Er ligt hier geen uitgestrekt binnenduimbos zoals in de rijke woonmilieu's in de binnenduinderand rond Bergen en Castricum of Bloemendaal en Aerdenhout. Het duingebied ten noorden van de weg tussen Egmond aan den Hoef en Egmond aan Zee valt onder het zeedorpenlandschap. Dit landschap bestaat uit een netwerk van akkertjes die uitgegraven zijn in de duinpannen. De duinen werden door vee begraaasd. Dit eeuwenoude gebruik van de duinen wordt weerspiegeld in de behoorlijk kale, vrijwel boomloze duinen. Direct achter de duinen van Egmond liggen de bollenvelden, op land dat is achtergebleven na het afgraven van het duin. De vlakke, rechte, kleurrijke velden zijn in scherp contrast met het natuurlijke, ruige duinreliëf.

Duinsfeer en Binnenduinsfeer

De locatie van de nieuwe woonwijk Delfersduin ligt op een voormalig bloembollenveld (dat een tijdlang een asielzoekerscentrum heeft gehuisvest) direct achter het duin van het zeedorpenlandschap. Doordat de duinen nog zo open zijn is de duinbeleving op de locatie sterker dan op locaties met veel binnenduimbos. Deze plekgebonden duinsfeer moet tot uiting komen in de sfeer van de nieuwe wijk. Architectuur en openbare ruimte moeten dus aansluiten op het specifieke omliggende landschap van open duinen en velden.

De locatie ligt echter ook in de binnenduinderand van Noord Holland Kennemerland met zijn rijke traditie van groenaanplant en uitbundige architectuur. Deze kwaliteit van binnenduinderand moet ook een plek krijgen bij de ontwikkeling van het gebied.

De beeldkwaliteit voor de nieuwe woonwijk Delfersduin is dus zowel geïnspireerd op de landgoederen en villawijken in Kennemerland door de eeuwen heen als op de specifieke duinsfeer van de locatie zelf. De opgave voor de locatie is om een goede kruisbestuiving tussen de beide sferen te vinden.

Een aantal architectuurvoorbeelden uit de binnenduinderand vormen een bijzondere inspiratiebron. Die worden navolgend kort belicht.

Inspiratie

De houten blokhuizen waren een ontwerp van de Duitse architect Fritz Abel. De blokhuizen, vervaardigd in de timmerfabriek van de Duitse firma Christoph & Unmack uit Niesky-Oberlausitz in Opper-Silezië, werden op modern-industriële wijze gefabriceerd. De montagewoningen van geïmpregneerd grenenhout kwamen op een stenen voet te staan. De onderdelen werden genummerd, het huis gedemonteerd en als bouwpakket naar bouwplaatsen in alle werelddelen verzonden. Door heel Nederland zijn verspreid nog enkele tientallen houten huizen van Christoph & Unmack te vinden. Lutine, De Specht en het huis van Stet staan vanwege hun grote cultuurhistorische waarde op de lijst van Rijksmonumenten.

Chalet stijl

Donker hout met brede kappen.

Huis Nijenburg

In 1705 bouwde Jan van Egmond van de Nijenburgh het huidige Huis Nijenburg in Heiloo. Eeuwenlang was Huis Nijenburg eigendom van de adellijke families Van Egmond van de Nijenburg en Van Foreest.

Pas in de 19de eeuw kreeg het buiten zijn huidige romantische uitstraling waarbij de tuin werd omgetoverd tot een park in Engelse landschapsstijl.

In 1913 bouwde Pieter van Foreest als 'verdienmodel' vier houten blokhuizen op het landgoed: De Specht aan de Heerenweg en Blockhove, De Lutine en het huis van Stet aan de Kennemerstraatweg. Bijzondere landelijke huizen in eenzelfde chalet stijl, pre-fab gebouwd. De chalet stijl is een langs de kust meer voorkomende stijl rond 1900. Zo werd in Egmond aan zee in 1922 chaletvilla gebouwd, De Geveerde Kikker. Tot het afbrandde in 2013 was het het oudste nog bestaande huis aan de Boulevard van Egmond aan Zee.

'De Specht'

'Blockhoven'

'Lutine'

Woningen door constructeur Christoph und Unmack, Niesky O/L uit Silezië voor landgoed Nijenburgh

Gezondheidshuis in de duinen bij Haarlem. Het gebouw was gelegen op de locatie van de huidige watertoren en het zag er uit als een groot Zwitsers chalet.

Chaletvilla Schoorl oorspronkelijk in 1912 gebouwd als dubbel woonhuis.

Houten villa De Geveerde Kikker

Meerwijk villa's

Bijzondere expressieve kappen en schoorstenen.

Park Meerwijk

Dit villapark in Bergen kwam tot stand op initiatief van de Amsterdamse tegelhandelaar Arnold Heystee. Hij gaf in 1917 de opdracht aan J.F. Staal en deze benaderde vier jonge architecten om mee te werken. Zij kregen van Heystee geheel de vrije hand in het bouwen van zeventien landhuizen op een speciaal daartoe aangeschaft perceel te Bergen: zeven vrijstaande, twee dubbele en twee driedelige villa's. Alle villa's werden tussen 1917 en 1918 gebouwd. De villa's hebben grotendeels grote rieten kappen met golvende lijnen, houten kozijnen en bakstenen gevels en vertegenwoordigen de stijl die vanaf 1916 de Amsterdamse School was gaan heten.

Park Meerwijk is het enige totaalproject van vrijstaande woonhuizen ontworpen door architecten van de Amsterdamse School. De woningen zijn bescheiden van afmeting en rekening houdend met de verkoopbaarheid op verzoek van de opdrachtgever in het interieur 'niet te veel verschillend van het tegenwoordig verlangde'. De meeste villa's hebben een rieten kap en bakstenen gevels met houten kozijnen. De drie woningen onder een kap van Kramer (XIII, XIV, XV) zijn in 1922 afgebrand en vervangen door nieuwe woningen. De overige woningen staan er nog. Het expressionisme van de architectuur van Park Meerwijk wordt geëvenaard door Wijdevelds beschrijving in *Wendingen*: 'duizenden sprookjes zijn er reeds gefluisterd. Hij (de architect) is de wever van een schoonen schijn, vlechtend in glanzende kleuren en welige vormen, geheimzinnige vormen door de zoo nuchtere architectuur'.

"Beek en Bosch", C.J. Blaauw

Villa Meezennest, Margaret Kropholler, geschakelde villa

Villa Meerhoek, C.J. Blaauw

"De Boschkant", = C.J. Blaauw, 1917

Duin villa's

Combinaties van hout, steen en riet.

In de binnenduinrand van Noord Holland zijn veel villa's gebouwd. Toen de grote landgoederen niet meer genoeg geld opbrachten zijn veel landgoederen verkaveld voor villabouw. Er zijn een aantal stijlen te herkennen in de binnenduinrand villa bouw. Er is de stijl van duinvilla's, met rieten kappen en bijzondere raampartijen, erkers, loggia's en veranda's. Kenmerkend is de vaak expressief vormgegeven rieten kap en het gebruik van meerdere materialen in de gevel. Bakstenen of stucwerk onderkant met een houten bovenkant. In de rieten kap zitten vaak ook nog erkers met een expressieve vorm. De huizen verschillen erg in architectuur, maar vormen toch een duidelijke familie van duinvilla's.

Binnenduin villa's

Het landhuis "Koningshof" iets ten zuiden van Egmond aan den Hoef is omstreeks 1865 gebouwd in eclectische stijl. Het pand bestaat uit twee bouwlagen onder een flauw hellend oost-west gericht zadeldak met overstek en haaks daarop naar het noorden een kleiner zadeldak. Opvallend is dat de drie van de weg zichtbare gevels gedecoreerd zijn; de niet zichtbare zuidgevel bezit geen detaillering en is geheel blind. Het pand is met de voorgevel naar het oosten gericht en ligt iets verhoogd op een duin. Het landhuis heeft landschapelijke waarde vanwege de beeldbepalende ligging aan de duinvoet. Een dergelijke prominente positie ten opzichte van het landschap is kenmerkend voor veel landhuizen in de binnenduinrand.

Versiering en vakwerk

In de 19e en 20e eeuw veranderde de bestemming van veel landhuizen omdat beheer als louter zomerverblijf te kostbaar werd. Een aantal landgoederen raakte in verval, sommige werden gesloopt en bebouwd, weer andere werden verkocht als permanente woning of er kwam een instelling in. Veel landgoederen werden rond die tijd bebouwd met villa's in de rond 1900 gangbare architectuurstijl.

De architectuur is niet streng en stijlvast, eerder eclectisch. De ambitie is altijd om een rijk en speels licht huis te bouwen dat de 'buitenligging' ten volle benut.

Deze stijl kenmerkt zich door een vaak met vakwerk versierde kopgevel onder een overstekend zadeldak en bijzondere op- en aanbouwen zoals balkons, veranda's, serre's en loggia's.

Kustwonen

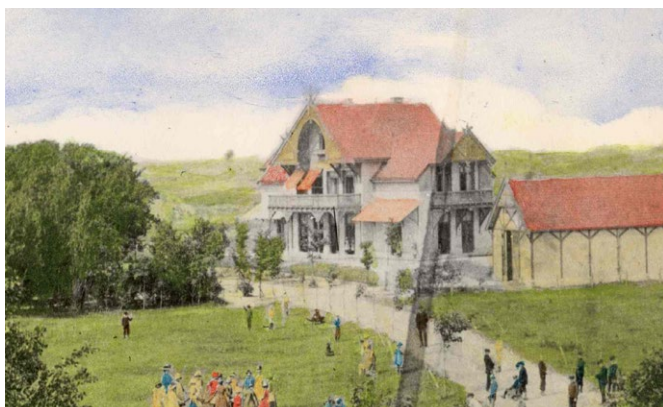
Buitenruimten aan het huis

In de duinen en aan de kust is rond 1900 veel gebouwd vanuit de gezondheids-cultuur vanwege de frisse zeelucht. Langs de hele kust kwamen buitenhuizen voor de welgestelden en koloniehuisen voor de bleekneusjes uit Amsterdam. In Egmond aan Zee stonden de meeste koloniehuisen van heel Nederland. Kenmerkend voor dit kustwonen is de oriëntatie op het 'buiten zijn'. Dit komt o.a. tot uiting in bijzondere binnen-buitenruimtes aan het gebouw. Een veranda, een serre, een balkon of loggia, (vaak over meerdere verdiepingen), een dakterras als uitzichtpunt, al dan niet overdekt; al deze aan- en uitbouwen zorgen voor een grotere oriëntatie op en verbinding met het buitenleven, zelfs in de winter. De huizen hebben vaak kleine versieringen en bijzondere dakjes. De kustarchitectuur krijgt daardoor een zekere speelse rijkdom. De bijzondere binnen-buiten ruimten zijn meestal van hout, maar soms ook van staal, en altijd elegant of joyeus. In de meeste kustgebieden zijn de huizen wit. Wit hout, witgeverfde steen of stuc.

Egmond had in de vorige eeuw de meeste koloniehuisen van Nederland. De 'Koloniekinderen' worden ook wel 'bleekneusjes' genoemd. Op doktersadvies kwamen zij sinds 1903 in Egmond gezondheid opdoen door zonlicht, zeelucht, beweging, goede voeding, goede leiding, rust, reinheid en regelmaat. In 1906 bouwt aannemer J. Blaauboer uit Egmond het kinderkuis Kerdijk.

Serres en veranda's als kantwerk aan de gevel

Koloniehuis Zandvoort

Structuur

De wijk

De mooie duinomgeving is een belangrijke kwaliteit van de nieuwe buurt. De woonwijk is daarom zo ontworpen dat vanuit de meeste wegen en openbare ruimten zicht is op de duinen en de open velden en zelfs op de oude molen in het zuidoosten. De omgeving vloeit de wijk in, waardoor overal de sfeer van wonen achter de duinen ontstaat. De inrichting van de openbare ruime, het perspectief van de wegen en de oriëntatie van de woningen spelen een belangrijke rol in het beleven van die omgeving.

De wegen vormen een vloeiend (voornamelijk éénrichting) circuit waarlangs alle kavels worden ontsloten. Op de naar buiten draaiende wegen langs de randen van de wijk richt het perspectief zich steeds op de omgeving, waardoor de beleving van wonen aan de duinen daar optimaal wordt.

Omgekeerd is er vanuit de duinen en langs de duinrand ook zicht op de woonwijk. De buitenbocht van de wijk vormt vanuit het duingebied gezien de rand van Egmond aan den Hoef. De huizen langs die bocht moeten dus extra hun best doen in architectuur.

In de hele wijk worden de wegen en paden meer parkachtig dan verkeerskundig. Het verkeer wordt zo min mogelijk de wijk in gehaald. Op de mooiste wegen langs het landschap worden auto's slechts bij uitzondering toegelaten of alleen voor aanwonenden. Hier worden de wegen paden. Deze paden zijn bestemd voor voetgangers en fietsers. In de buurt worden de auto's voornamelijk aan de achterzijde van de woningen geparkeerd. Hier zijn ontsluitingsstraten met garages en carports. De opzet van wegen, paden en parkeren is bedoeld om het contact met het landschap zo sterk mogelijk te houden.

Bovendien krijgen de voetgangers meer de ruimte, wat het contact tussen mensen in de buurt zal bevorderen. Er ontstaan plekken waar mensen elkaar in de dagelijkse gang kunnen ontmoeten, zoals op de paden waar de kinderen spelen of aan de achterzijde bij de garage en de auto.

Structuur

Sferen in de wijk

In de wijk zijn een aantal sfeergebieden aangeduid die voortkomen uit de ligging ten opzicht van de omgeving. Het onderscheid is niet hard, het gaat om subtiele verschillen, met name in architectuur, het geheel blijft samenhangend.

Buitenrand

Dit is de rand van de wijk en het gezicht naar de omgeving. De sfeer is die van duinen en natuur. De woningen staan met hun voorkant naar het duingebied aan een pad waarop slechts wandelaars zijn toegestaan en auto's bij uitzondering. Je woont hier eigenlijk in de natuur. De relatie tussen woning en omgeving is maximaal. De architectuur moet in stijl en materiaal samenhangend zijn, in kleur natuurlijk ogen en een hoge ambitie uitstralen.

Dorpsas

Dit is de as van de wijk die loopt van de kerk in het centrum van het dorp naar het buitengebied. Het is de hoofdtoegang van de wijk voor alle verkeer, maar ook voor wandelaars en fietsers die vanuit het dorp het buitengebied willen bereiken. Er heerst dus een gezellige drukte. De sfeer loopt van dorps naar natuurlijk en de architectuur kent eenzelfde mengsel van stijlen.

Kleine Duin

Dit is het meest naar binnen gekeerde stukje van de wijk. De huizen staan rond een duinparkje. Het parkje is natuurlijk, maar heeft ook sierlijke bomen en planten. Parkeren is overal aan de achterzijde geregeld, waardoor autoverkeer hier minimaal en slechts in 1 richting zal zijn. Hier loop je vanuit je woning zo het groen in. De bebouwing rond het parkje vormt een sterk ensemble in architectuurstijl die voortkomt uit de sierlijke binnenduinrand stijl.

Het Erf

Dit is een ensemble gelegen aan de Herenweg. De drie volumes vormen samen een ensemble met hoofdhuis en bijgebouwen in een architectuurstijl die meer boers is als overgang van dorp naar het landelijk gebied. De ontsluiting ligt aan de Herenweg. De bewoners delen een parkeerschuur op een gezamenlijk erfje. Via het weggetje langs het erf kom je in de woonwijk.

De Molenhof

De gebouwen vormen hier samen een hof die gericht is op de molen die net boven de toppen van de bomen te zien zal zijn. De sociale woningen zijn een combinatie van rug-aan-rug starterswoningen en appartementen. De gebouwen vormen een ensemble in architectuur. Ze liggen rond een gezamenlijke buitenruimte, de hof, met een landelijke, ontspannen sfeer. Huizen hebben veranda's naar de openbare ruimte. Het parkeren ligt buiten de hof aan de straat. De hof is een echte gebruikruimte, waar kinderen vrij kunnen spelen en bewoners elkaar kunnen ontmoeten. Er loopt een pad aan de buitenzijde langs de hof naar het duingebied.

Structuur

Openbare ruimten

Duinlandschap

Recreatieve waarden bestaan uit de beleving van rijke, weelderige natuur. Soms is het er gezellig druk en er zijn altijd hondenuitlaatrondjes. Duinen dichtbij de Zeedorpen worden veel gebruikt voor trimrondjes na het eten. Zeedorpenduinen behoren in Noord-Holland tot de drukst bezochte delen van de open duinen. Plaatselijk ook met opzet buiten de paden. Er zijn vele spel mogelijkheden. De cultuurhistorische waarde van nog actief gebruikte duinlandjes is groot. De aardkundige waarden zijn doorgaans sterk beïnvloed door eeuwenlang intensief gebruik. Vanwege de nabijheid van de zee zijn er geen hoge archeologische waarden te verwachten. Maar hierop zijn uitzonderingen, zoals bij Noordwijk waar de kust is verder afgeslagen dan bij Wijk aan Zee en nu in Romeinse tijd reeds bewoond binnenduin aan de zeereep kan grenzen.

Voor alle normale recreatieve gebruik is dit duin niet kwetsbaar, met uitzondering van de voortplantingsperiode van dieren. Betreding is, in gradiëntvorm, zelfs gewenst. Dit kan zowel door vee als door de mens. Voordeel van vee is de grote stuurbaarheid. Mensen laten zich door de beheerder veel moeilijker sturen. Beide vormen zijn echter gewenst omdat ze elkaar aanvullen.

De openbare ruimten in de wijk verbinden het omringende landschap met bijna alle woningen. De inrichting van deze ruimten moet natuurlijk zijn en aansluiten op het omliggende landschap.

Open duinen met ruimte voor echte duinplanten en dieren.

De weiden die aan het landschap grenzen krijgen een inrichting die een overgang vormt vanuit de bestaande hoge duinen naar lagere duinen en duinweiden. De openbare ruimte binnen in de wijk sluit aan en wordt ingericht als open duin(vallei) met reliëf. Het aanbren-gen van reliëf is een stap naar een meer oorspronkelijk landschap en dient ook een hydrologische functie, regenwater wordt lokaal opgevangen en zo lang mogelijk vastgehouden.

Door het gebied komen wandelpaden die vanuit de wijk aansluiten op het grotere duingebied. In de duinweiden langs de rand van de duinen wordt een grote duinpoel aangelegd.

De duinsfeer bevindt zich niet alleen in de grote openbare ruimten van de wijk, maar in alle buitenruimten, zowel openbaar als privé.

De wegbermen, de straatbomen, de hagen langs de tuinen, de struiken in de tuinen, de natuurstroken langs de paden, al het 'groen' maakt deel uit van het duinlandschap van de buurt.

De openbare ruimte heeft naast duin ook een binnenduinkwaliteit.

Er is een gradiënt in de wijk waarbij de beplanting naar het dorp toe decoratiever wordt en naar de duinweiden toe ruiger.

Meubilair en voorzieningen krijgen in de openbare ruimte een natuurlijke vormgeving. Geen rood met blauwe glijbaan of oranje prullenbak, maar mooi vormgegeven zwart staal of blank hout.

In de openbare ruimte kunnen ook objecten worden ontworpen die collectiviteit en het ontstaan van gemeenschap bevorderen. Deze objecten, follies of paviljoens kunnen naast sfeerdragers een publieke functie bevatten, zoals een kinderspeelplek, een gazebo of een buurt-uitzichtpunt. Deze objecten moeten in hun vormgeving aan de duinsfeer refereren.

In de wijk wordt enig reliëf gevormd door lichte ophogingen en verlagingen. Zo wordt aangesloten op het zacht ondulerend landschap van de naastgelegen duinen. Noordelijk ligt een klein duin met een lager duinpoeltje ernaast dat als wadi fungeert. In de dorpsas ligt ook zo'n wadi in de vorm van een verdiept natter gedeelte. In de landschapszone boven de wijk, onderlangs het bestaande duin, wordt het landschappelijk reliëf aansluitend nog sterker gedramtiseerd. Met een nieuw duin naast de bestaande duinen, en een grote uitgegraven natte weide met slingerende pool die een wadi vormt voor de hele buurt. Zo ontstaat een soort grote duinvallei.

Structuurlijnen

De structuurplan is zodanig dat er in de wijk ruimtelijke structuurlijnen ontstaan. Op twee belangrijke plekken lopen die middels openbare ruimte vanuit diep in de wijk naar het buitengebied, waarmee contact tussen dorp en landschap bewaard blijft (1, 2, 3). Door afstand te maken tussen de wijk en de molen (0) met het vakantieparkje eromheen blijft hier lucht tussen de twee ontwikkelingen en zicht op de duinen (4). Het parkje zelf onttrekt met zijn nieuwe recreatiebebouwing en beplanting het directe zicht op de molen. Door hier in de opzet van woningen toch een zichtlijn te maken (5) die zich richt op de (top van de) molen ontstaat er alsnog een ruimtelijke relatie die dit cultuurhistorische object respecteert en onderbouwt.

Structuur

*Klinker rijbaan met groene bermen
k&l langs kavels in groen*

*Klinker rijbaan en asfalt stoep met rollaag opgesloten
k&l in naastgelegen groen*

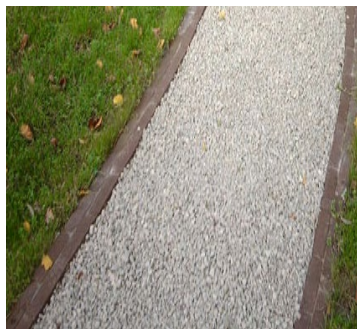
rijpaden met afgestrooid asfalt, k&l in de berm

Halverharde paden van schelpen aan het landschap

*Asfalt met grind in de toplag
(afstrooien bij het walsen)*

Halverharde paden

*Parkeerhoven en parkeerstraten in grind met
versteving*

*Parkeerhoven en parkeerstraten in split met
versteving (bv geogrid)*

Wegen en paden

De wegen hebben door hun vele eenrichtingsverkeer een ontspannen sfeer en zijn met hun informele profielen meestal meer parkachtig dan verkeerskundig. Alleen de tweerichtingsverkeer wegen die tot de hoofdontsluiting van de wijk behoren zijn in principe (deels) van klinkers. Alle overige wegen krijgen een zo landschappelijk mogelijk beeld, bijvoorbeeld met split afgestrooid asfalt, en paden van schelpen. Zo ontstaat een onderscheid tussen hoofdroute en secundaire bewegingen. In de uitwerking van hier genoemd wensbeeld en principes is afstemming met de nutsleidingen (K&L) belangrijk, dat kan tot aanpassing leiden.

De eenrichtingsverkeer 'paden' die alleen incidenteel- en calamiteitenverkeer toelaten zijn in principe van asfalt met een dikke afstrooilaag. De echte wandelpaden in het groen zijn van halfverharding of schelpen. De loopzones langs de hoofdontsluiting zijn van asfalt met een fijn split afgestrooilaag. K&L lopen dan in de groene berm. Waar dat niet kan en deze toch onder de stoep moeten is die van halfverharding, bv schelpen op een niet hydraulische fundering. Soms zijn rabatstroken van gebakken klinkers een optie om K&L stroken plek te geven. Langs de paden met alleen bestemmingsverkeer zijn geen aparte loopzones. De parkeerstraten en parkeerhoven zijn van grind/split op een stabilisatie laag. Mogelijk heeft de rijloper nog asfalt.

tweerichtingsverkeer
hoofdroute

tweerichtingsverkeer
insteek

eenrichtingsverkeer
informele incidentele route

De verschillende openbare ruimte sferen geven de wijk haar landelijke en dorps sfeer.

Openbare ruimte sferen

In de wijk zijn een viertal openbare ruimten, de kerktuin, de dorpsas, het kleine duin en de duinvallei. De ruimten lopen in hun sfeer van dorps naar landschappelijk.

De kerktuin

Het meest dorps is de openbare ruimte bij het kerkplein. Hier wordt de sfeer van de kerktuin over de Heerenweg getrokken, bij voorkeur ook letterlijk in de verharding. Als een soort drempel remt dit verkeer en versterkt de pleinsfeer. De kerktuin vormt een klein accent van plantvakken en hagen in de landschappelijke as van de wijk.

De dorpsas

De openbare ruimte van de dorpsas loopt van de kerktuin naar het grotere landelijk gebied onderlangs de duinen. De dorpsas is een open gebied met een reliëf van lager en natter midden (wadi) naar een hoger en drogere rand. De dorpsas heeft een sfeer van landgoed park met natuurlijk beplanting en delen wilde weide en delen gemaaid. De paden zijn halfverhard (bv schelp). Er staan enkele bomen verspreid in de dorpsas en er is ruimte voor een kleine dierenweide of speelweide, voor spelen en voor zitten langs de paden.

Het kleine duin

In het hart van de wijk ligt het kleine duin. Dit is een door huizen omsloten plek met in het midden een ruig en avontuurlijk duin. Richting het open landschap gaat het hogere duin over in een lagere wadi, als een klein duinvalleitje. De beplanting is natuurlijk en het duin is zit- en speelgelegenheid voor de buurt.

De duinvallei

De grootste openbare ruimte ligt noordelijk van de wijk aangrenzend aan het bestaande duingebied. Hier moet een zo natuurlijk mogelijke sfeer ontstaan. De weiden kunnen worden begraasd. Het lagere deel zal functioneren als wadi voor de hele buurt en in natte perioden onder water staan. Er lopen smalle halfverharde of gemaaide graspaden door het gebied die aansluiten op het bestaand padennetwerk in de duinen. Inrichting kan het beste met PWN afgestemd worden.

Openbare ruimte De dorpsas

Openbare ruimte reageert op de landschappelijke omgeving en is op de verschillende locaties net iets anders.

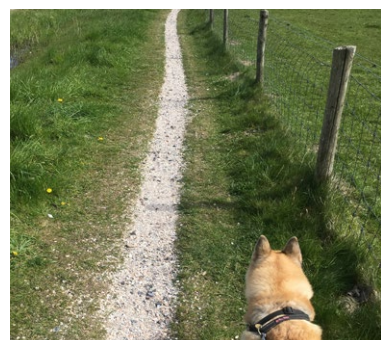
brugje over natte deel

reliëf

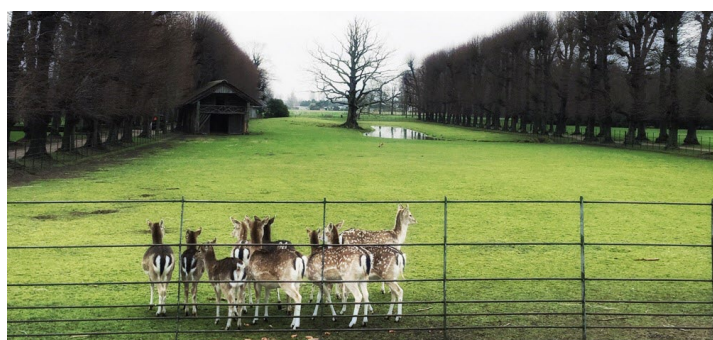
halfverharde paden en wilde weiden

halfverharde paden

bank aan het graspad

kleine dierenweide

Openbare ruimte

De kerktuin

bloeiende tulpen in de sierperken

siertuintje naar het landschap

kerkplein over de weg doorstreken

graspaden naar de siertuin

kerkplaats

plantvakken en bloesembomen

Openbare ruimte De duinvallei

Openbare ruimte reageert op de landschappelijke omgeving en is op de verschillende locaties net iets anders.

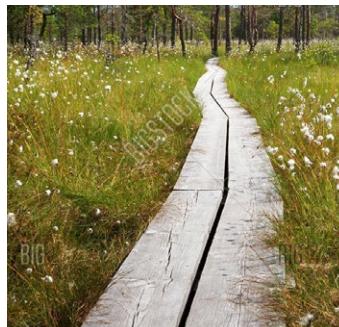
duinpoel langs de duinrand in nat seizoen

dieren in de weide

duinpoel als waterspeelvijver

natuurpaden

aansluiten op duinpadennetwerk

natuurlijke overgang naar bestaand duin

klein duin aan het water met beplanting

Openbare ruimte

Het kleine duin

reliëf en paden landschapsparkje in de duinsfeer

duinvegetatie

verblijfsplek in de duinsfeer

paden sluiten aan op de omgeving

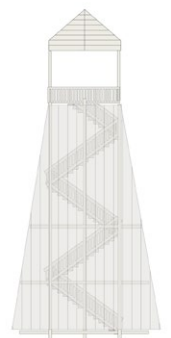
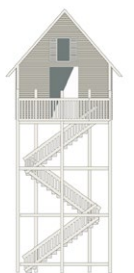
bank en trap in de duinsfeer

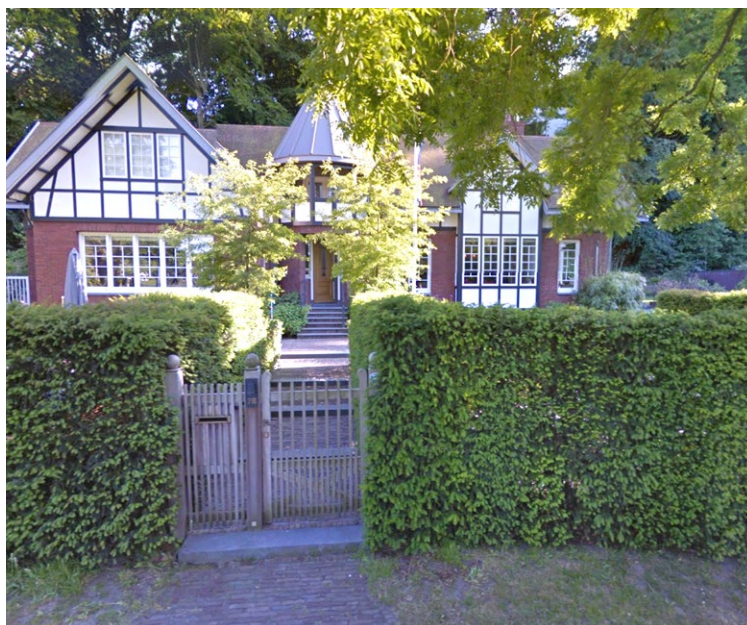
gemeenschap stimulerende meubels

seringenbergje in de binnenduinsfeer

Landschap

gemengde hagen rond de erfplaats

*beukenhagen
in de rode zone en oranje zone*

*rozenhagen
in de blauwe, roze en paarse zone*

*wintergroene olijfwilg in de parkeerstraten aan
de achtertuinen*

tuinhekje in blank of wit geverfd hout

*open parkeerpoort in blank of wit
geverfd hout*

*dichte parkeerpoort in blank of wit
geverfd hout*

Hekken en hagen

Een haag is wel zo'n beetje de oudste manier om een grens aan te geven. Hagen kunnen dienen als afbakening en bescherming. Hagen zijn ook vaak de plekken waar veel vogels voedsel en bescherming zoeken. Een haag kan ook een mooie achtergrond vormen in de tuin. Door de opkomst van vaak foeilelijke bouwmarkt-schuttingen heeft de haag het moeilijk gekregen. De mus is bijna uitgestorven door het verdwijnen van veel hagen. Terwijl er enkele tientallen jaren geleden nog volop van deze vogels de tuin bezochten. Vogels in de stad gebruiken hagen voor beschutting, bescherming en vinden er voedsel zoals insecten en bessen. Bovendien is het wetenschappelijk bewezen dat hoe meer uitzicht er is op groen des te groter het gevoel van welzijn, bedenkt maar eens hoe we aan het woord behaaglijk komen. Bovendien vangen hagen fijnstof op.

Ook botanische rozen zijn over het algemeen goed te gebruiken als bloeiende haag. Aanbevolen botanische rozen zijn: *Rosa rugosa* 'Rosaie de L'Hay' en de Schotse roos (*Rosa pimpinellifolia*) Vol vitamines. Vooral wilde rozen produceren veel rozenbottels. Het vlees daarvan bevat enorm veel vitamine C. De bottels van *Rosa rugosa* worden daar zelfs speciaal voor geteeld. Er worden vitaminerijke dranken mee gemaakt, ook in siroopvorm, en de bekende rozenbotteljam, waarvoor u op internet verschillende recepten kunt vinden. Rozenbotteljam is heel makkelijk zelf te maken.

Langs alle tuinen komen hagen. De hagen zijn per sfeergebied bepaald.

Langs de buitenrand en de dorpsas komen beukenhagen aan de openbare straat en wintergroene olijfwilghagen aan het achtertuintpad of de parkeerhof. Rond het kleine duin en in de hof komen botanische rozenhagen aan de straat en wintergroene olijfwilghagen aan het achterpad of de parkeerhof. Op het erf komen rond de erfplaats gemengde hagen zoals *Crataegus monogyna* gemengd met *Carpinus betulus* en langs het pad naar de wijk komen weer botanische rozenhagen. De hagen mogen aan de voorzijde van de woning niet hoger dan 120cm worden. Aan de achterzijde van de kavel komen wintergroene olijfwilghagen. Deze mogen manshoog worden. De hagen tussen tuin en openbare ruimte worden bij de bouw van de woning mee geplant, zoals de hagen aan de voorzijde en de achterzijde van de kavel.

Tussen de tuinen onderling moeten eveneens (manshoge) hagen worden geplant, dit doen de bewoners zelf. Ook deze hagen dragen namelijk bij aan het groene karakter van de buurt. Er mogen dus geen schuttingen of andere houtconstructies tussen de tuinen komen. Middels 'onzichtbaar' gaas inde haag wordt de doorgang van honden en kinderen voorkomen. Bewoners mogen kiezen uit de hagensoorten van een keuzelijst. Het wordt sterk aanbevolen de eerste drie jaar alle hagen 'gemeenschappelijk' te laten onderhouden. Dit is belangrijk om het beeld van de wijk een goede start te geven. Zo blijft de buurt een natuurlijke uitstraling behouden en een ontspannen sfeer van kustwonen.

De meeste auto's worden aan de achterkant van de kavels aan een parkeerstraat of in een gezamenlijke parkeerhof geparkeerd. Als op de eigen kavel vanaf de openbare straat wordt geparkeerd staan de auto's altijd achter een houten hek. Het hek bepaalt zo het straatbeeld en niet de auto. Het hek moet een open karakter hebben en vanuit de deelsfeer van de wijk worden mee ontworpen. Als er aan de achterzijde wordt geparkeerd op de eigen kavel moet er ook een parkeerhek worden geplaatst in de haag. Dit hek mag een gesloten karakter hebben. Aan de straatzijde is er er altijd een tuinkerke voor voetgangers aan de voorzijde van het huis. Deze tuinkerkes zijn in hetzelfde materiaal en vormgeving als het eventuele parkeerhek. Voor alle huizen van dezelfde deelsfeer zijn de hekken hetzelfde, zo ontstaat een eenheid in samengang met de hagen. Speciaal voor de wijk kunnen dan bv 3 typen worden ontworpen. In de buitenrand en de dorpsas zijn de hekken van blank hout, langs het kleine duin, op het erf en in de hof zijn de hekken wit geverfd.

Landschap

Meubels die de goede sfeer brengen maken de openbare ruimte compleet.

meubels in duinsfeer

meubels in binnenduinsfeer

meubels met buurtgevoel

Buurtmeubilair

So we created this huge scope that also included fences and street signs and all the markings on the retail and municipal buildings. The manhole cover had this motif of a boy on a bike with a tree and a dog that seemed to be very "American small town" in feel. Tracy had that kid on the bike, so we thought we should just adapt that manhole cover into the town seal and indeed that became the symbol for Celebration, Florida. The boy got changed to a girl with a ponytail because one of the executives at the development company had four daughters, so he wanted a girl on the bike instead. There's also a Celebration wristwatch with the girl on a minute hand and a dog on the second hand. We came up with the theory behind how we'd organize things—what would look alike and give the town a certain identity, as well as what would vary. We decided that all the basic infrastructure elements of the town, everything that would have been built by the department of public works, would use the same typeface family because it was all coming out of the same sign shop to a certain degree.

(How Michael Bierut Branded Celebration, Florida)

Binnen de verschillende sfeergebieden is de architectuur net iets anders. Het straatmeubilair moet met de verschillende sferen ondersteunen.

In dit sfeergebied direct aan de open weiden naar de duinen is het straatmeubilair natuurlijk met onbewerkt houten hekjes en meubels dat mooi aansluit bij de rieten kappen en de in de winter bruinverkleurende beukenhagen.

De openbare ruimte in de sfeergebieden verder van de kust straalt een binnenduin sfeer uit met sierlijke of wit geschilderde hekjes en meubilair.

Het geselecteerde meubilair vormt per sfeer een familie in stijl, materiaal en kleur. Lichtmasten passen bij de hekjes en hekjes bij de bankjes en bankjes bij de prullenbakken etc. Maar ook de naam-bordjes van de straten en de wegwijsborden passen in de stijl.

Het straatmeubilair moet vooral ook een bijdrage leveren aan het buurtgevoel van de kustwoonbuurten. Het gaat dus naast passende vormgeving bovenal om de juiste gebruiksfunctie.

Het straatmeubilair moet *gemeenschap* faciliteren, *contact*, *collectief* en *connectie* stimuleren.

Een lange tafel met banken, een stookplaats, een terras met stoeltjes en lampjes in de boom, een schommelbank of -ligbed, een klein openluchttheater. Alsof naast je privetuin de hele buurt één grote gedeelde tuin is.

Landschap

Planten die in de meer
verwilderde natuur
van de landschappelijke
plekken in de buurt voor-
komen

Openbare ruimte planten ruig duin

BOMEN

in parken en straten

1

Betula papyrifera,

De papierberk een meerstam-
mige boom die 15-20 m hoog
wordt en een roomwitte schors
heeft die in vele dunne witte
stroken afschilfert, mooie bast,
luchtige boom.

2

Populus alba, witte abeel, 10

m, zilvergrijze bast, ruisende
blaadjes donkergroen aan de
bovenzijde en viltig krijt wit
aan de onderkant. Houdt van
een standplaats in volle zon
of halfschaduw en een goed
gedraineerde ietwat vochtige
bodem. Is zeer winterhard,
goed zeewind en luchtvervui-
ling tolerant en is zeer geschikt
voor de aanleg van windsin-
gels en landschappelijke be-
planting.

3

Quercus Robur

De zomereik is zeer variabel
van groeivorm. In vrije stand
vertakt de stam zich meestal
spoedig en vormt op den duur
een brede, losse kroon van
zwarte, vaak grillig kronkelende
takken. Op arme bodems
groeien eiken langzaam. Op
vruchtbaarder en voldoende
vochthoudende bodems groei-
kunnen ze flinke afmetingen
bereiken. Veel wilde dieren
eten de eikeltjes. Eekhoorns en
Vlaamse gaaien verzamelen
de vruchten en verstoppert ze
als wintervoorraad.

STRUIKEN

in parken en langs randen

1

Prunus spinosa,

Sleedoorn bloeit van maart tot
april. Vruchten vanaf augus-
tus, ze zijn pas lekker nadat
de vorst eroverheen geweest is.
De vruchten worden verwerkt
tot jam en brandewijn, bij-
voorbeeld slivovitsj. Sleedoorn
verdraagt goed droogte en is
zeer windbestendig. Voedsel-
boom voor bijen, vlinders en
goede neststruik voor vogels;

2

Crataegus monogyna

In de loop van de lente, ge-
durende de maanden april en
mei zie je na de bloei van de
Sleedoorn de eenstijlige mei-
doorn bloeien met prachtige
witte bloemen. Wordt tot 4,5
m hoog. De struik vertakt bij
de grond en heeft een lage
kroon.

3

Hippophaea rhamnoides,

Duindoorn is zeer goed bestand
tegen zand en zout, hij pro-
duceert ook zeer vitaminrijke
besjes (Vitamine C, E) die als
het winter wordt kunnen gisten
en vogels dronken voeren. Goed
winterhard, goede waardplant
voor vlinders

4

Cytisus scoparius

Brem is zeer decoratieve,
struikvormige plant van 0,6
tot 2 meter hoog, die bloeit
in mei en juni. Ze komt zeer
algemeen voor in het midden,
oosten en zuiden van het land
en vrij algemeen in de duin-
gebieden. Ze groeit op allerlei
droge, kalkarme, vaak omge-
werkte grond.

BERMPLANTEN

in grasbermen.

1

Salix repens,

kruipende wilg; kan als bodembedekker fungeren. Daardoorheen komen vanzelf grasjes op. Hij kan goed tegen droogte. Bloeit in april en mei met katjes. Komt voor op natte tot droge zandgrond. Vanwege zijn uitgestrekte wortelstelsel wordt de struik ook aangeplant in zandverstuivingen

2

Salix rosmarinifolia, roze-marijnwilg,

Een kleine sierwilg met hele smalle grijs-groene glimmende blaadjes die lijken op rozemarijnblad. Groeit goed op praktisch alle grondsoorten, zelfs op een arme grond. De bolvormige kruipwilg kan tot 100 cm hoog worden. In de lente bloeien de katjes.

3

Perovskia

-Russische salie, bladverliezende halfstruik met mooie grijsgroene bladeren en straalvormige blauwe klein bloempjes, einde zomer en herfst. Goed winterhard

4

Ammophila arenaria,

Helmgras is een bladverliezend siergras met grijsgroene bladeren die in de herfst geelbruin verkleuren. Bloeit in juni en juli met decoratieve bloemen. Houdt van halfschaduw en een goed doorlaatbare grond. De plant is zeer goed winterhard, droogtetolerant, zeewind tolerant en verdraagt ook goed luchtvervuiling. Geschikt voor groepsbeplanting en onderhoudsarme tuinen.

Helmgras (Ammophila)
 Duinriet (Calamagrostis)
 Schapengras (Festuca)
 Zwenkgras (Festuca)
 Engels gras (Armeria)
 Reuzenvedergras (Stipa)
 Pijpenstrootje (Molinia)
 Kruipwilg (Salix repens)
 Anijsplant (Agastache)
 Muurbloem (Erysimum)
 Beemdkroon (Knautia)
 Kattenkruid (Nepeta)
 Vetkruid (Sedum)
 Brandkruid (Phlomis)
 Russische Salie (Perovskia)
 Toorts (Verbascum)
 IJzerhard (Verbena)
 Teunisbloem (Oenothera)
 Duizendblad (Achillea)
 Fijnstraal (Erigeron glaucus)
 Blauwe distel (Eryngium)
 Kardinaalsmuts (Euonymus)
 Slangenkruid (Echium)
 Kogeldistel (Echinops)
 Zeelavendel (Limonium)
 Parelzaad (Lithodora)
 Vuurpijl (Kniphofia)
 Lavendel (Lavandula)
 Heiligenbloem (Santolina)
 Lijmkruid (Silene maritima)
 Ezelsoren (Stachys)
 Gele zonnehoed (Rudbeckia)
 Tijm (Thymus)
 Goudaardbei (Waldsteinia)
 Zeekool (Crambe maritima)
 Kruipwilg (Salix repens)
 Kamperfoelie (Lonicera)
 Berk (Betula)
 Duinroos (R. pimpinellifolia)
 Egelantier (Rosa rubiginosa)
 Rimpelroos (Rosa rugosa)
 Vlinderstruik (Buddleia)
 Veldesdoorn (Acer campestre)
 Am. sering (Ceanothus)
 Kornelje (Cornus)
 Brem (Cytisus)
 Olijwilg (Elaeagnus)
 Duindoorn (Hippophae)
 Jeneverbes (Juniperus)
 Wilde liguster (Ligustrum)
 Schijnhulst (Osmanthus)
 Den (Pinus)
 Laurierkers (Prunus)
 Steeneik (Quercus ilex)
 Meelbes (Sorbus aria)
 Sneeuwbal (Viburnum)

Landschap

Planten die in de meer
sierlijke plekken dichter
bij het dorp in de buurt
voorkomen

Openbare ruimte planten sierlijk duin

BOMEN

in parken en straten

1

Acer campestre,

Veldesdoorn, is meestal een struik, zelden een boom die 10 à 12 m hoog en 10 m breed kan worden. Uitzonderlijk bereikt een boom een hoogte van 25 m. Het is een traag groeiende soort die 200 tot 300 jaar oud kan worden. Heeft een mooie herfstkleur en een bijzondere stam.

2

Quercus robur,

De zomereik is zeer variabel van groeivorm. In vrije stand vertakt de stam zich meestal spoedig en vormt op den duur een brede, losse kroon van zware, vaak grillig kronkelende takken. Op arme bodems groeien eiken langzaam. Op vruchtbaarder en voldoende vochthoudende bodems groeien ze flinke afmetingen bereiken. Veel wilde dieren eten de eikeltjes. Eekhoorns en Vlaamse gaaien verzamelen de vruchten en verstoppen ze als wintervoorraad.

4

Robinia pseudo-acacia,

Acacia, 12 m, luchtige boom, grillige vorm. Mooie verschijning met mooie bloemen. Goed tegen vervuiling bestand. Door zijn wortelgestel is robinia een goede zandbinder op hellingen. De boom bloeit in mei, juni en juli. De bloemen zijn wit en vormen 10 tot 20 cm lange, sterk geurende trossen. De nectar kan 35 tot 59% suiker bevatten waardoor de boom veel bijen lokt. De acaciahoning is vloeibaar en geurig.

STRUIKEN

in parken en langs randen

1

Prunus spinosa,

Sleedoorn bloeit van maart tot april. Vruchten vanaf augustus, ze zijn pas lekker nadat de vorst eroverheen geweest is. De vruchten worden verwerkt tot jam en brandewijn. Sleedoorn verdraagt goed droogte en is zeer windbestendig. Voedselboom voor bijen, vlinders en goede neststruik voor vogels;

2

Syringa vulgaris

Seringen zijn bijzonder betrouwbare, bladverliezende sierstruiken die in de lente bloeien met heerlijk geurende bloemtrossen met enkelvoudige of dubbele bloempjes. Standplaats - volle zon, lichte schaduw, zanderige tot grindachtige bodem, géén zware klei. Goed winterhard en zeewind tolerant.

3

Corylus avellana,

Hazelaar, in bosranden, struwelen en hagen is een van de opvallende struiken de Hazelaar. Het is de eerste plantensoort uit onze wilde flora die in het jaar begint te bloeien. De hazelnoten worden niet alleen door mensen gegeten, maar vormen een belangrijke voedselbron in de winter voor een aantal soorten dieren.

4

Rosa pimpinellifolia

Duinroos

De roos die veel voorkomt in het natuurgebied op droge, matig voedselrijke, meestal kalkhoudende grond op duinhellingen, onder struikgewas en op heidevelden. De bloem is wit. De bottels zijn rond en plat en kleuren van bruinrood via donkerpaars naar zwart. Bevatten veel vitamine C.

BERMPLANTEN

in grasbermen.

1

Ajuga reptans.

Kruipend zenegroen, bloeit met violetblauwe bloemetjes in mei-juni. 5 tot 10 cm hoog. Het blad van Ajuga reptans blijft vaak groen in de winter. De standplaats van Ajuga reptans dient zonnig te zijn maar lichte schaduw wordt ook verdragen. Bodembedekker. Inheems en komt van origine in de binnenduinrand langs de Noordzeekust voor.

2

Rosa canina

Hondsroos die het meest in de Nederlandse natuur voorkomt. De bloem is roze tot wit. De bottels zijn ovaal of rond en oranjerood van kleur. Erg lekkere bottels om jam van te maken. Haag van 1.5 m. Snoeien in de winter.

3

Knautia arvensis

Beemdkroon is algemeen voorkomend, maar sterk afgenomen. Beemdkroon is een vaste plant. De plant wordt 15-60 cm lang en heeft grijsgroene bladeren. Beemdkroon bloeit met lila bloemen vanaf juni tot de herfst. Ook komen soms witte of gele bloemen voor. Beemdkroon komt in de binnenduinrand voor.

4

Alcea rosea

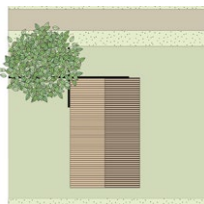
Stokroos bloeit in de zomer van juni tot augustus met lange bloemstengels van 1-1,5 m hoog. Tijdens de bloei trekt de plant bijen en hommels aan. De stokroos kan zichzelf uitzaaien.

Bol- en knolgewassen
Schapengras (*Festuca*)
Zwenkgras (*Festuca*)
Engels gras (*Armeria*)
Reuzenvedergras (*Stipa*)
Pijpenstrootje (*Molinia*)
Kruipwilg (*Salix repens*)
Anijsplant (*Agastache*)
Muurbloem (*Erysimum*)
Beemdkroon (*Knautia*)
Kattenkruid (*Nepeta*)
Vetkruid (*Sedum*)
Brandkruid (*Phlomis*)
Russische Salie (*Perovskia*)
Toorts (*Verbascum*)
IJzerhard (*Verbena*)
Teunisbloem (*Oenothera*)
Duizendblad (*Achillea*)
Fijnstraal (*Erigeron glaucus*)
Blauwe distel (*Eryngium*)
Kardinaalsmuts (*Euonymus*)
Slangenkruid (*Echium*)
Kogeldistel (*Echinops*)
Parelzaad (*Lithodora*)
Vuurpijl (*Kniphofia*)
Lavendel (*Lavandula*)
Heiligenbloem (*Santolina*)
Lijmkruid (*Silene maritima*)
Ezelsoren (*Stachys*)
Gele zonnehoed (*Rudbeckia*)
Tijm (*Thymus*)
Goudaardbei (*Waldsteinia*)
Zeekool (*Crambe maritima*)
Kruipwilg (*Salix repens*)
Kamperfoelie (*Lonicera*)
Berk (*Betula*)
Duinroos (*R. pimpinellifolia*)
Egelantier (*Rosa rubiginosa*)
Rimpelroos (*Rosa rugosa*)
Vlinderstruik (*Buddleia*)
Veldesdoorn (*Acer campestre*)
Am. sering (*Ceanothus*)
Kornoelje (*Cornus*)
Brem (*Cytisus*)
Olijwilg (*Elaeagnus*)
Jeneverbes (*Juniperus*)
Wilde liguster (*Ligustrum*)
Schijnhulst (*Osmanthus*)
Laurierkers (*Prunus*)
Steeneik (*Quercus ilex*)
Meelbes (*Sorbus aria*)
Sneeuwbal (*Viburnum*)

Bomen van de derde grootte die op kavels met voldoende ruimte in de hoek van de kavel worden geplant.

Kleine tuimbomen

Duin

1

2

3

4

Binnenduin

5

6

7

4

1 *Pyrus salicifolia*

Wilgbladige peer, takken hangen in een ruime boog sierlijk over naar de grond. Vraagt een plek in de zon, op goed doorlatende grond. 4 m, grijs blad, sierlijke vorm.

2 *Crataegus monogyna*

De Eenstijlige meidoorn wordt tot 4,5 m hoog en kan bij uitzondering tot 10 m hoog worden. De plant heeft circa 1 cm grote appelachtige vruchten met één pit. Ze zijn eivormig. Rijpend verkleuren ze van groen tot donkerrood.

3 *Euonymus europaeus*

Kardinaalsmuts is een bladverliezende inheemse heester, een sieraad in de tuin, vooral in herfst en winter. Vogels zijn dol op de prachtige bessen! Als het niet te hard vriest, blijven de vruchtjes aan de boom en zijn dan een sieraad voor de steeds kaler wordende tuin. tot 5 m hoog.

4 *Amelanchier lamarckii* of krentenboompje, meerstammige sierheester.

De bloei valt in april-mei. Na de bloei worden zwartblauwe eetbare besjes gevormd (de krenten). De besjes worden graag door vogels gegeten. In het najaar een prachtige orangerode herfstkleur. Hoogte kan 4 tot 6 meter bedragen.

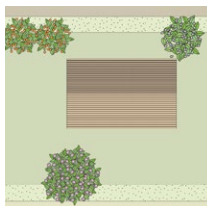
5 *Malus toringo*, 5 m, gele appeltjes, witte bloesem, natuurlijke uitstraling, goed te snoeien.

6 *Crataegus laevigata* / 'Paul's Scarlet', meidoorn, wit of roze, 6m, meerstammig verkrijgbaar

7 *Magnolia soulangeana*

Deze bladverliezende magnolia is onderhoudsarm, behoeft weinig snoei. Van april tot mei bloeit deze Magnolia met heerlijk geurende, witte tot rozige, opgaande bloemen met een rozepaarse voet. Kan aan de kust, mits enigszins beschut. Standplaats in volle zon of lichte schaduw.

Keuzestruiken

Struiken die op de kavel waar maar enigszins ruimte is aan de openbare tuinzijde worden geplant.

1 *Viburnum carlcephalum*

Sneeuwbal is rijkbloeiend met grote ronde geurende bloemen, rozerode bloemknoppen, witte bloemen, breed opgaande vorm, max hoogte 3 m, bloeiperiode mei, goed winterhard

2 *Hippophaea rhamnoides*,

Duindoorn is zeer goed bestand tegen zand en zout, hij produceert ook zeer vitaminerijke besjes (Vitamine C, E) die als het winter wordt kunnen gisten en vogels dronken voeren. Goed winterhard, goede waardplant voor vlinders

3 *Rosa pimpinellifolia*

Duinroos die veel voorkomt in het natuurgebied op droge, matig voedselrijke, meestal kalkhoudende grond op duinhellingen, onder struikgewas en op heidevelden. De bloem is wit. De bottels zijn rond en plat en kleuren van bruinrood via donkerpaars naar zwart. Bevatten veel vitamine C. Dichte haag tot 1m. Snoeien in de winter.

4 *Rosa canina*

Hondsroos die het meest in de Nederlandse natuur voorkomt. De bloem is roze tot wit. De bottels zijn ovaal of rond en oranje- of rood van kleur. Erg lekkere bottels om jam van te maken. Haag van 1.5 m. Snoeien in de winter.

5 *Syringa vulgaris*

Seringen bladverliezende sierstruiken die in de lente bloeien met heerlijk geurende bloemtrossen met enkelvoudige of dubbele bloempjes. Standplaats - volle zon, lichte schaduw, zanderige tot grindachtige bodem, géén zware klei. Goed winterhard en zeewind tolerant.

6 *Buddleia*

Zomerbloeiers, met de heerlijk geurende, vaak langwerpige bloem pluimen lokken ze talloze vlinders en bijen. Goed luchtvervuiling en zeewind tolerant en zullen dus ook in de kustregio en stedelijk milieu goed gedijen.

Duin

1

2

3

Binnenduin

1

4

5

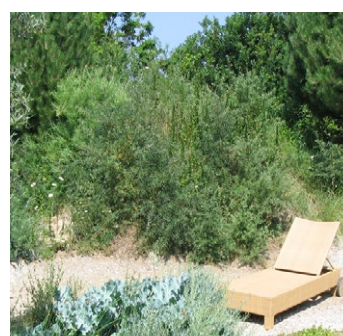
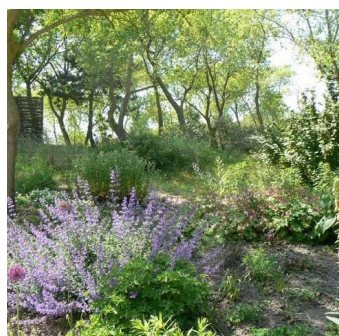
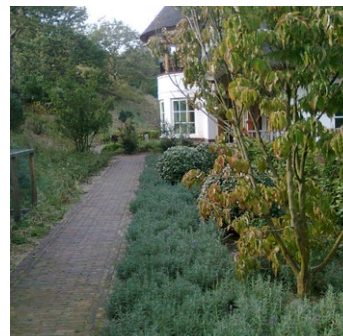
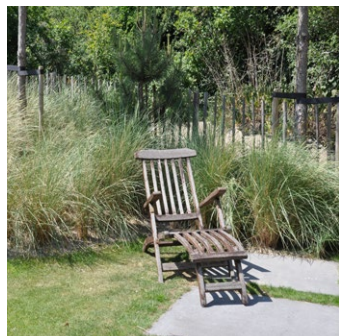
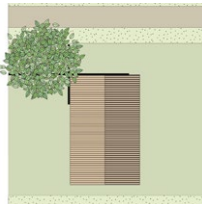

6

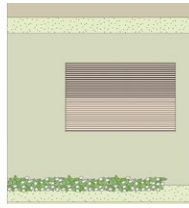
Landschap

Planten die in een meer
verwilderde duinnatuur
tuin kunnen staan.

Natuurtuinen

- Helmgras (Ammophila)*
- Duinriet (Calamagrostis)*
- Schapengras (Festuca)*
- Zwenkgras (Festuca)*
- Engels gras (Armeria)*
- Reuzenvedergras (Stipa)*
- Pijpenstrootje (Molinia)*
- Anijsplant (Agastache)*
- Muurbloem (Erysimum)*
- Beemdkroon (Knautia)*
- Kattenkruid (Nepeta)*
- Vetkruid (Sedum)*
- Brandkruid (Phlomis)*
- Russische Salie (Perovskia)*
- Toorts (Verbascum)*
- IJzerhard (Verbena)*
- Teunisbloem (Oenothera)*
- Duizendblad (Achillea)*
- Fijnstraal (Erigeron glaucus)*
- Blauwe distel (Eryngium)*
- Kardinaalsmuts (Euonymus)*
- Slangenkruid (Echium)*
- Kogeldistel (Echinops)*
- Zeelavendel (Limonium)*
- Parelzaad (Lithodora)*
- Vuurpijl (Kniphofia)*
- Lavendel (Lavandula)*
- Heiligenbloem (Santolina)*
- Lijmkruid (Silene maritima)*
- Ezelsoren (Stachys)*
- Gele zonnehoe (Rudbeckia)*
- Tijm (Thymus)*
- Goudaardbei (Waldsteinia)*
- Zeekool (Crambe maritima)*
- Kruipwilg (Salix repens)*
- Wilde kamperfoelie (Lonicera)*
- Berk (Betula)*
- Duinroos (Rosa pimpinellifolia)*
- Egelantier (Rosa rubiginosa)*
- Rimpelroos (Rosa rugosa)*
- Vlinderstruik (Buddleia)*
- Veldesdoorn (Acer campestre)*
- Amerikaanse sering (Ceanothus)*
- Kornoelje (Cornus)*
- Brem (Cytisus)*
- Olijwilg (Elaeagnus angustifolia)*
- Duindoorn (Hippophae)*
- Jeneverbes (Juniperus)*
- Wilde liguster (Ligustrum vulgare)*
- Schijnhulst (Osmanthus)*
- Den (Pinus)*
- Laurierkers (Prunus laurocerasus)*
- Steeneik (Quercus ilex)*
- Meelbes (Sorbus aria)*
- Sneeuwbal (Viburnum)*

De haag kan tussen de tuinen als afscheiding dienen.

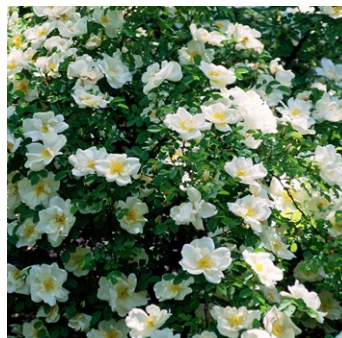
Botanische rozen zijn goed geschikt om hagen van te maken.

Aanbevolen botanische rozen zijn: *Rosa rugosa* 'Roseaie de L'Hay' of 'Hansa' en de Schotse roos *Rosa pimpinellifolia*

1 **Rosa rugosa Alba**

Rimpelroos is een sterke, wilde rozensoort die uitstekend geschikt is voor het gebruik als haagplant. Deze roos kan goed worden gesnoeid en is zouttolerant. De bloem is wit met een geel hart en geurt heerlijk, bloeit 6-9. De bottels zijn rond en plat en oranje-rood van kleur. Lekker bottels om jam van te maken. Deze jam is rijk aan vitamine C. Verder bevat een rozenbottel caroteen, vitamine B1 en vitamine B2.

Maakt een goede dichte losse haag van 1.5-2 m. Snoeien in de winter.

1

2 **Elaeagnus ebbingei**

Olijfwilg, Zilverbes

De Olijfwilg of Zilverbes is een schitterende bladhoudende haagplant die goed tegen wind en zoute omstandigheden kan. Het is één van de weinige groenblijvende heesters die goed groeit aan de kust. De Olijfwilg bloeit in de herfst en krijgt dan witte bloemen. Na de bloei ontwikkelt deze schitterende heester rode bessen met een zilverachtige gloed. Wanneer de Olijfwilg vaak gesnoeid wordt zullen meestal geen bloemen of bessen verschijnen. De Olijfwilg is prima geschikt voor het maken van hagen. De maximale hoogte van een haag van Olijfwilg is ongeveer 1,60-1,80 meter.

2

3 **Fagus sylvatica**

Groene beuk of beukenhaag heeft een groen blad, glad van structuur. Een van de belangrijkste eigenschappen van beuk is dat de bladeren in het najaar bruin worden, maar niet afvallen. De verdroogde bladeren blijven heel de winter aan de beuk hangen, en vallen pas af begin mei, net voor de nieuwe bladeren uitlopen. Net daarom is beuk een goed alternatief voor een coniferen haag: de haag sluit heel het jaar rond mooi af.

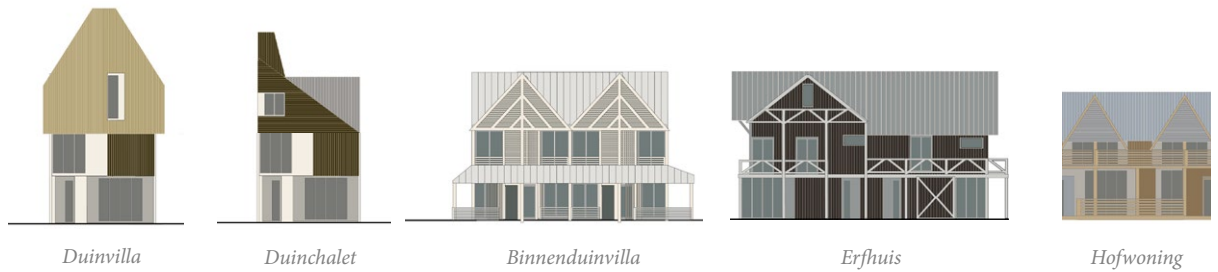

3

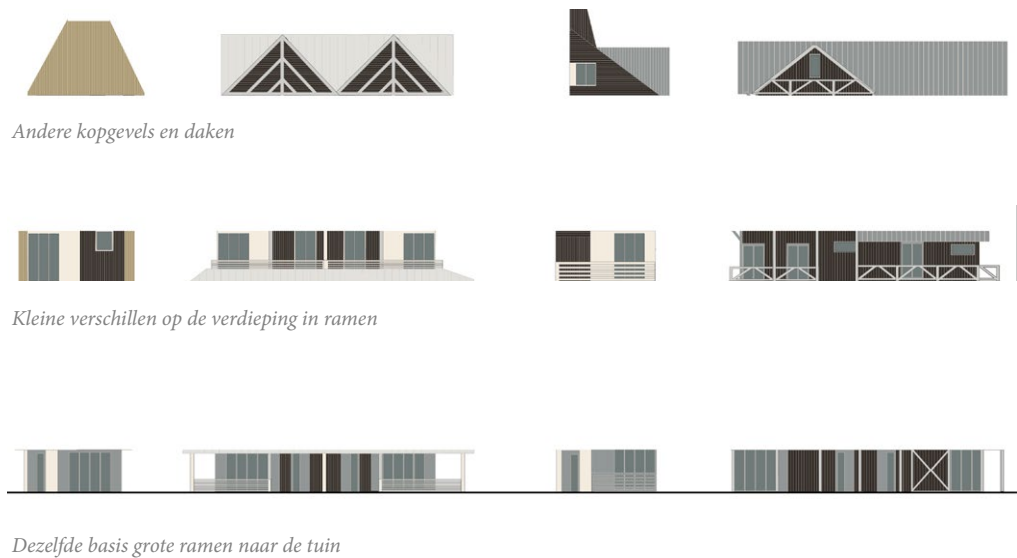

Het huis

Architectuurtypen

Basishuis met variaties in kap

Architectuurtype van het huis

Een huis is een bouwwerk waarin mensen kunnen wonen. Hier gaat het om een (deel van een) gebouw dat muren rondom een binnenruimte heeft, evenals een dak. Een huis biedt bescherming tegen neerslag, wind, extreme temperaturen en tegen mogelijk binnendringende mensen of dieren. De binnenruimte in het huis is vaak verdeeld in verschillende kamers en een keuken. Veel huizen hebben ook een gang, een trap, een zolder of een kelder. Vaak hebben mensen bij het huis een tuin, vroeger ook wel een erf. Luxeuzere huizen hebben een garage, of zelfs een bijkeuken. Een huis heeft ten minste één ingang, meestal in de vorm van een deur of een poort. De meeste huizen hebben ook ramen. In de moderne Westerse wereld besteden mensen veel tijd en geld aan hun woning. Niet alleen wordt het vaak fraai ingericht en goed onderhouden (het schoonmaken wordt huishouden genoemd), er wordt ook veelvuldig verbouwd, waarbij bijvoorbeeld de keuken of badkamer wordt vernieuwd of een uitbouw wordt aangebouwd, bijvoorbeeld een serre.
Bron: Wikipedia.

De huizen in de wijk krijgen een bijzondere, bij het gebied passende kustarchitectuur. Er wordt een architectuur gevraagd die geïnspireerd is op bestaande architectuurstijlen die in het duin- en het binnenduinlandschap veel voorkomen, maar wel een moderne vertaling daarvan geeft. De architectuur moet bovendien de verschillende bijzondere sferen in de wijk versterken. Het zoeken is om binnen het moderne bouw- en ontwikkelproces, dat in principe neigt naar uniformiteit en middelmatigheid, op een slimme manier toch variëteit en bijzonderheid te krijgen. In een nader uit te werken 'architectuur bouwdoos' moet dit gestalte krijgen.

De verschillende architectuurtypen kunnen in principe allemaal eenzelfde basis hebben die door toevoeging van een specialiteit meer specifiek worden. Materialisatie en kleurgebruik kunnen dat verschil aanzetten. Zo kan in een betaalbare herhaling toch een bijzondere variatie ontstaan. Zeker binnen de Egmondse woningmarkt die minder 'ruimte geeft' dan die van bv Bergen of Bloemendaal is een dergelijke creatieve modulair systeem een kansrijke insteek. Vanuit een nagenoeg gelijke begane grond kan met een bescheiden variatie op de verdieping al een andere uitstraling per architectuurtype ontstaan. De grootste zichtbare verschillen in type kunnen op de dakverdieping worden gemaakt. Per sfeergebied kan de basiswoning daar zijn belangrijkste specialiteit hebben, gestuurd vanuit de inspiratiesferen voor de architectuur. Dit is bijvoorbeeld een typische dakvorm met schoorsteen, een bijzondere kopgevel, een stoer raster van balkons of een rieten dak. De verschillende architectuurtypen worden gebruikt om de verschillende sferen te versterken in de wijk. Zo ontstaat per sfeer een samenhangend architectuurbeeld.

Vanuit de inspiratie architectuur in duin en binnenduin onderscheiden we de volgende architectuurtypen:

De Duinvilla

Het Duinchalet

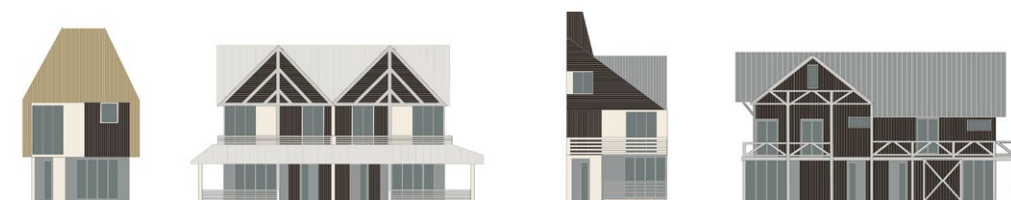
De Binnenduinvilla

De Erfhuizen

De Hofwoningen

Het huis

Materiaalgebruik

Echte duinsfeer met zwart hout

Natuurlijke sfeer met mooi verkleurend hout

Combinatie van materialen geeft dorpse variatie

Materiaal en kleur

Binnen de wijk kunnen op een aantal manieren de toepassing van materialen en kleuren worden bepaald. Zo kan voor de hele wijk eenzelfde materiaal en kleur worden vastgesteld, waarmee de variatie tussen de woningen alleen voortkomt uit de verschillen in architectuurstijl; dit wordt waarschijnlijk te streng en saai. Er kan ook per sfeergebied een materiaal en kleur worden vastgesteld zodat elk sfeergebied een andere 'kleur' krijgt; hier missen we nog steeds individualiteit en afwijkingen. Er kan daartoe ook een materiaallijst worden gemaakt waaruit toekomstige bewoners zelf een combinatie van materialen en kleuren kunnen kiezen; dan ontstaat mogelijk een te grote bontheid door de hele wijk heen die het geheel weer monotoon maakt, of misschien komen sommige bijzonderheden juist helemaal niet meer voor.

Ons voorstel is daarom een materiaal- en kleurlijst per sfeergebied op te stellen waar architecten en eventuele zelfbouwers uit kunnen kiezen. Zodoende ontstaat per sfeergebied een samenhang tussen architectuurstijl en materiaalgebruik, maar toch ook een zekere variatie en de mogelijkheid om in een 'persoonlijk' huis te wonen. Bovendien kan in een zorgvuldig samengestelde materiaallijst per sfeergebied ook de samenhang tussen de sfeergebieden onderling worden geborgd.

Door het werken met architectuurtypen en kleur/materiaallijsten ontstaat sfeerverschil en tegelijk samenhang in de wijk, een effect dat nog zal worden versterkt door de inrichting van de openbare ruimte en de voortuinen.

Dominant gevelmateriaal voor de huizen is hout of gelijkaardig houtachtig materiaal, wat direct een kustsfeer oproept. Mooi verkleurend hout kan zorgen voor een meer natuurlijke sfeer, zwart hout voor een echte duinsfeer en 'cape cod' geïmpregneerd of met kleur fabrieksgebeitst of geolied hout (25 jaar garantie tegenwoordig) zorgt voor vrolijke 'coastal' frisheid. Combinaties van hout met steen en stuc en zelfs metaal als biomateriaal kunnen ook goed passen.

Het huis

Basishuis met variaties in extra's

Een aanbouw aan een woning, die grotendeels uit glas bestaat heet een serre. Door de stralingswarmte van de zon kan de temperatuur snel oplopen, waardoor de serre een aangenaam vertrek wordt. Een serre wordt ook wel wintertuin genoemd als deze voor de winteropslag van kuipplanten wordt gebruikt.

Een loggia is een open ruimte of galerij, vroeger door zuilen of pilaren gedragen. De loggia is soms voorzien van een borstwering of balustrade. De loggia kan zowel in een gebouw zijn opgenomen als er los van staan. Een moderne variant op de inpandige versie komt men nog vaak tegen: een balkon dat binnen het (schuine) dakvlak valt wordt ook loggia genoemd. Frans balkon is een stel naar binnen draaiende deuren op de verdieping van een gebouw. Aan de buitenzijde bevindt zich voor de deuren een smalle richel en een hekwerk of balustrade. Wanneer de deuren geopend worden voorkomt dit hekwerk dat personen naar buiten vallen.

Balkon is een platform aan de gevel voorzien van een balustrade of borstwering en toegankelijk uit de daaraan grenzende binnenruimte door middel van een deur. Een balkon is bedoeld om buiten te verpozen zonder de verdieping te verlaten.

Basishuis duinchalet met schoorsteendak

...met veranda

...met serre en veranda

...met garage

...met garage en terras

Basishuis duinvilla met schoorsteendak

...met veranda

...met veranda en verandabalkon

...met serre, verandabalkon en garage

...met dubbele garage en loggia

De extra's

Een veranda.... Het staat al heel lang bovenaan het wensenlijstje van veel mensen. Met een veranda kan je heerlijk 's avonds buiten zitten, ook al wordt het kouder. Kunnen de deuren open blijven als het regent. Worden de laarzen van de kinderen bij de achterdeur niet nat. Hoeven de gordijnen in de zomer niet dicht om de zon buiten te houden. Kan je lang buiten blijven tafelen, zeker met een buitenhaard. Een aanbouw aan een woning, meestal slechts een afdak steunend op houten palen, wordt vaak al een veranda genoemd. Een goede veranda vormt echter een 'tuinkamer'. Eventueel afsluitbaar tot serre in de winter. Een extra leefruimte die zelfs binnenshuis een "outdoor-gevoel" oproept. Het is ook mogelijk een veranda te bouwen op het dak van een bestaand volume. En nóg een spectaculair alternatief: de veranda met twee verdiepingen. Voor elke omgeving zijn er talloze mogelijkheden.

Wonen aan een prachtig landschap is niet altijd gelijk aan uitzicht vanuit de woning op dit prachtige landschap. De woonruimte bevindt zich vaak op de begane grond, achter een haag of parkeerplaats. Daarom kunnen per woning nog extra's worden toegevoegd zoals een veranda, overdekt balkon, carport, garage, loggia, koekoek of dakterras.

Helaas is het weer in Nederland niet altijd even mooi. Een veranda is dan een uitkomst, idealiter heeft elke woning er één. Niet alleen geeft een veranda een echte kustsfeer aan het huis, het is ook een handige huis- en tuinruimte. Mits de veranda groot genoeg is en een echte binnen-buitenkamer vormt, kun je hier het hele jaar rond van je tuin en het landschap genieten. De veranda is een informele semi-privé ruimte; op de veranda mag je gezien worden en maak je een praatje met je burens die langs lopen. Goed voor het communitygevoel.

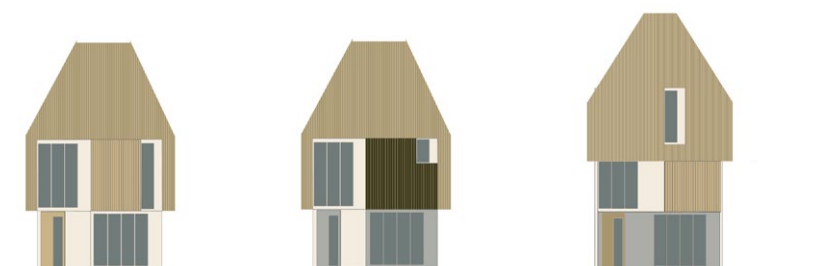
Een balkon, loggia of serre op de verdieping geeft prachtig uitzicht over de landschappelijke buitenruimten en op de meeste plekken in de wijk ook over de duinen. Deze bijzondere binnen-buitenruimten versterken het contact met het landschap en trekken de kustland-schappelijke sfeer het huis in. Elk huis moet daarom idealiter minstens één dergelijk ruimtelijk accentvolume op de verdieping hebben, liefst langs meerdere gevels. Door balkons afsluitbaar te maken met luiken en/of glas kunnen ze nog beter werkelijk als verlengstuk betrokken worden bij de leefruimten van het huis.

De specialiteiten en extra's kunnen worden aangeboden in een beperkte bouwdoos waaruit vrij gekozen kan worden. Zo ontstaat een eenheid in de verscheidenheid.

Het huis

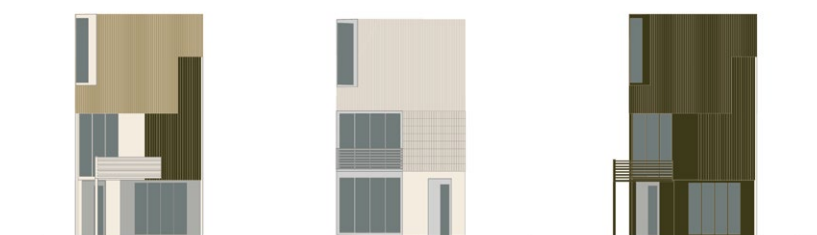
Romantische expressieve duinvilla

Strakkere expressieve duinvilla

Monoliete duinvilla

Moderne expressieve duinvilla

Arme mensen bouwden de eerste duinhutten van gejut hout. Dit was de enige mogelijkheid voor gezinnen om een dak boven hun hoofd te hebben. De eerste duinhuisjes bestonden uit aangespoeld hout, takken en riet. Simpel en goedkoop. Als de bewoners elders werk kregen, werden ze afgebroken, vervoerd en weer opgebouwd. Na verloop van tijd kregen de huisjes muren van tweedehands stenen. Maar ze bleven uiterst eenvoudig.

Halverwege de 19e eeuw ontdekte men dat de duinen onder het zand vruchtbare klei bevatte.

Dit maakte het gebied geschikt voor tuinbouw. De mogelijkheid tot tuinbouw trok veel boertjes en landarbeiders aan, die duinhuisjes bouwden om in te wonen.

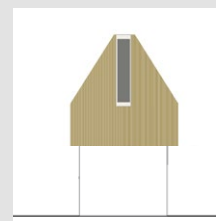
Het duinvilla type komt in de hele wijk voor maar vormt met name de rand langs het buitengebied. Hier maakt de wijk zijn gezicht naar het landschap. De architectuur van de woningen moet op deze uitgelezen positie reageren. Archetype voor de stijl is de expressieve duinvilla met bijzondere rieten kap. De rieten kap heeft een bijzonder volume, dat het aanzicht van de rij huizen speels en bijzonder maakt. De kappen kunnen een opvallende schoorsteen of een bijzondere koekoek krijgen. De kap is het 'piece de resistance' van deze rieten duinvilla. De vorm van de kap is vrij en het huis mag romantisch of strakker in belijning zijn. De gevel heeft een houten kop of bovenkant en mogelijk een stuc of steen onderkant. De houten kop kan van zwart of naturel hout zijn. Binnen het natuurlijk spectrum (witten bruinen grijzen zwarten) zijn combinaties mogelijk. De ramen zijn groot en modern.

Als bijzondere buitenruimten aan het huis zijn er balkons, loggia's, veranda's, erkers en garages. Met name langs de buitenrand is het uitzicht vanaf de verdieping spectaculair. Daarom zijn buitenruimten op de verdieping eigenlijk een must voor de duinvilla. Het erkerbalkon, het garagebalkon of het verandabalkon zijn dan ook een zeer wenselijk onderdeel van de duinvilla. Net als de rieten kap.

Omdat riet voor de hele reeks in deze markt waarschijnlijk niet haalbaar is kan de rieten duinvilla ook vertaald worden naar de 'monoliet'. Een huis dat weliswaar in vorm en materiaal nog steeds expressief is, maar in kleur juist heel bescheiden en natuurlijk oogt door (ook in verschillende materialen) in één kleurschakering te blijven. Als een bruine kluit, een grijze steen of een zwarte stam vloeien ze als het ware over in het decor van het duin. Felle kleuren zoals hard oranje of rood passen hier wat dat betreft niet.

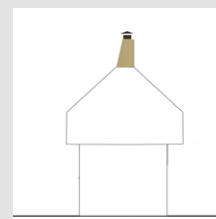
Voor de wijk kan een basisfamilie van duinvilla's worden ontworpen met vrijstaande woningen en twee-onder-een-kappers, waar op- en aanbouwen aan kunnen worden toegevoegd.

Onderscheidend onderdeel:

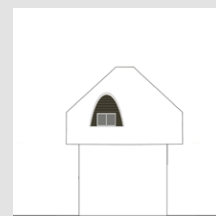

Rieten kap

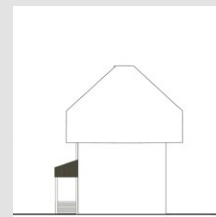
Keuze extra's:

Markante schoorsteen

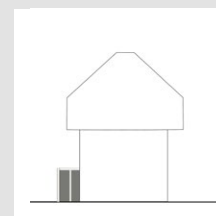
Bijzondere koekoek

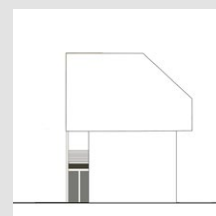
Veranda

Balkon

Erker

Erkerbalkon

Referenties Duinvilla

Rieten dak met naturel houten topgevel en stuc plint

Stenen plint, rieten dak met zwart houten topgevel

Zwart hout met riet

Riet met zwart steen en glas

Riet met bruin steen

Riet met witte stuc

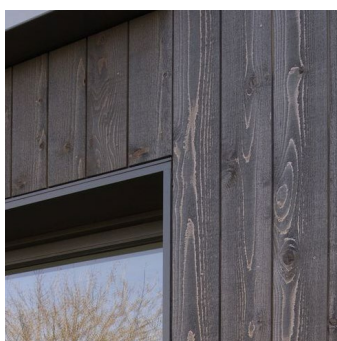
Duinvilla zonder riet, natuurlijke monoliet

Duinvilla zonder riet, natuurlijke monoliet

Duinvilla zonder riet, natuurlijke monoliet

Zwart hout

Riet met naturel hout

Bijzonder dakraam

Steen hout en riet

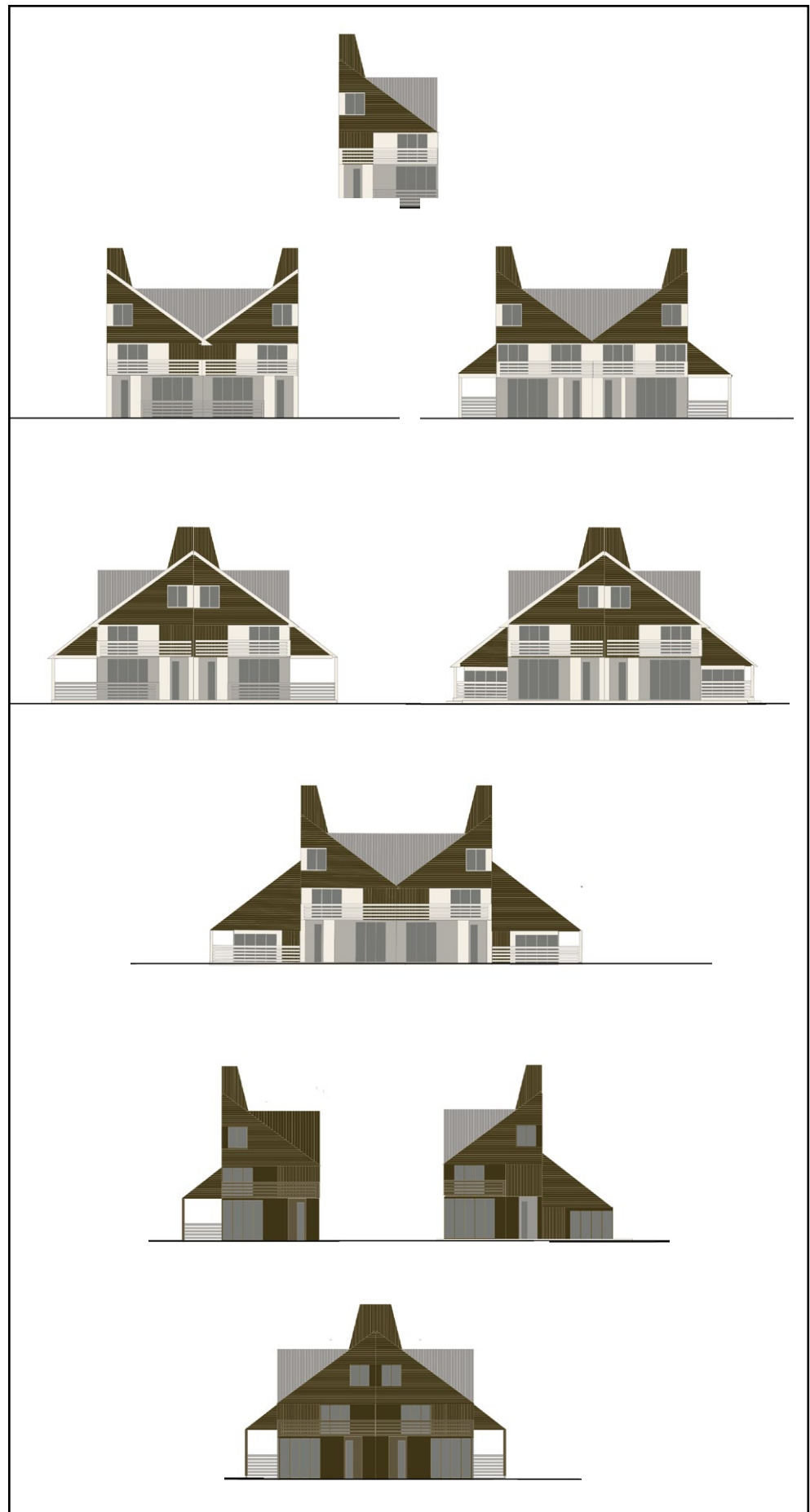

Opvallende schoorsteen 'maakt' het dak

Bijzondere dakvorm met loggia

Het huis

Het Duinchalet

Een chalet is de benaming van een houten woning of boerderij, zoals die in de Alpenlanden vaak gebouwd worden.

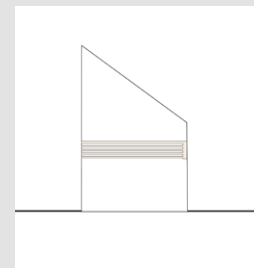
Kenmerkend zijn het betrekkelijk vlakke zadeldak met overhangende dakranden, alsmede balkons of galerijen. Een origineel chalet is gewoonlijk van zwaar hout gebouwd, ter isolatie. Deze houten wanden rusten op een natuurstenen muurtje. Ook zijn er zware luiken voor de vensters, wat nodig was in verband met de tijdelijke bewoning.

Het woord vindt zijn oorsprong uit het woord *Chah-telèt* in het Arpitaans sprekende Alpengebied en komt vermoedelijk van het Middel-eeuws-Latijnse woord *casalis*, dat schuilplaats betekent. Met een chalet werd oorspronkelijk dan ook een herdershut aangeduid.

De eerste Europese toeristen bestonden uit rijkere mensen die vaak een land als Zwitserland als bestemming hadden. Zij romantiseerden het chalet en imiteerden de kenmerken ervan via de zogeheten chaletstijl, die vooral tegen het eind van de 19e eeuw furore maakte. Zo ging de naam chalet over op allerlei villa's die doorgaans niets met het oorspronkelijke chalet van doen hebben.

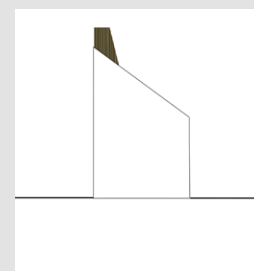
De stijl van het Duinchalet kenmerkt zich door de chaletvorm met een breed zadeldak. Het echte chalet is nogal lui in zijn helling, hoe dichter dit met in achtneming van functionele eisen benaderd kan worden hoe beter. De basiswoning kan een half chalet zijn. Door twee basisvolumes te combineren ontstaat een ruime tweekapper in chaletvorm. De gevel is van zwart hout met een stuc of steen onderkant. De ramen zijn groot en modern. Het chalet heeft als basis pandbrede balkons op de verdieping. Als aanbouw kan een veranda, serre of garage in de verlengde schuine kap. Voor de wijk kan een familie van duinvilla's worden ontworpen met vrijstaande woningen en twee-onder-een-kappers, waar op- en aanbouwen aan kunnen worden toegevoegd.

Verplicht onderdeel:

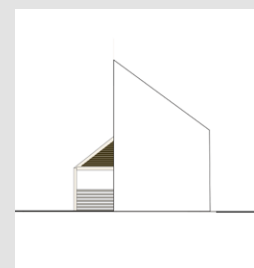

breed balkon op de verdieping

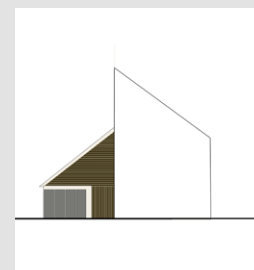
Keuze extra's:

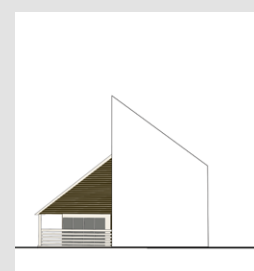
Schoorsteen

Veranda

Serre

Serre met veranda

Referenties Duinchalet

Chalet-huis Schoorl

Modern chalet in naturel hout

Baksteen en hout

Strakke moderne vormgeving

Stuc en naturel keramiek

Buitenruimte over volle breedte

Referenties Duinchalet

Stuc plint, glas top

Balkons op de verdieping geven uitzicht

Duo chalet

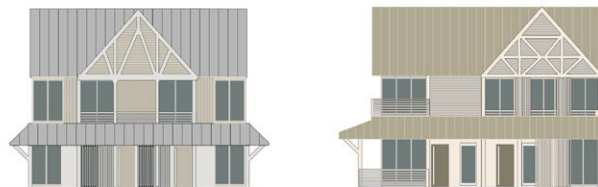

Duo chalet (tweekapper)

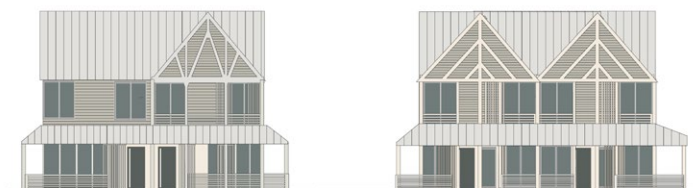

Half chalet

Het huis

Modern chalet in naturel hout

De Binnenduinvilla

Met de toename van de welvaart ontstond aan het einde van de negentiende eeuw een markt voor een nieuw type landhuis, vaak kleiner dan het traditionele landhuis, maar tegemoetkomend aan eigentijdse eisen van comfort, licht, lucht en ruimte. Deze villa's werden vaak ontworpen volgens de op dat moment in zwang zijnde stijl, bijvoorbeeld in de stijl van de Amsterdamse School, of de Jugendstil van Victor Horta. Het ontwerpen van landhuizen of villa's werd in de eerste helft van de twintigste eeuw, vooral in de 'duurdere' gebieden zoals Het Gooi, of de Binnenduinrand een specialisme binnen de architectuur. Toen steeds meer mensen zich een luxueuzere woning in een landelijke omgeving konden veroorloven, noopte een gebrek aan ruimte tot het dichter bij elkaar bouwen van de villa's. Zo ontstonden in veel gemeenten, vooral in de jaren dertig van de twintigste eeuw, speciale villawijken, vaak net buiten de grenzen van de bebouwde kom. Ook in de 21e eeuw worden villa's in Nederland nog dikwijls bij elkaar gebouwd, vaak afgewisseld met luxewoningen in een iets lagere prijsklasse. Men spreekt dan nog steeds van een villawijk, hoewel het woningbestand in een dergelijke wijk niet uitsluitend uit villa's bestaat.

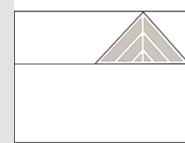
De referentie voor de Binnenduinvilla architectuur is een combinatie van de binnenduinvilla's en de typische kustvilla van de Nederlandse badplaatsen. Belangrijk bij de binnenduinvilla zijn de buitenruimten aan het huis.

De Binnenduinvilla kenmerkt zich door een 'gekruist' zadeldak met twee of meerdere kopgevels. De kopgevels hebben een versiering die refereert naar de vakwerk kopgevels van de bestaande binnenduinvilla's. De versiering kent verschillende varianten. De Binnenduinvilla komt voor in de Dorps as en rond het Kleine duin.

In de Dorps as hebben de villa's Dorps kleuren zoals zwart hout en rode daken of donker natuurlijk hout met grijze of oranje daken. Rond het kleine duin hebben de villa's een lichte kleur en stralen meer een kustsfeer uit. Wit of lichtgrijs hout met lichtgekleurde daken. Rond het Kleine duin hebben alle villa's een veranda die op het duin is gericht. Zo krijgt deze wat introverte ruimte een maximaal open en levendig 'coastal' karakter.

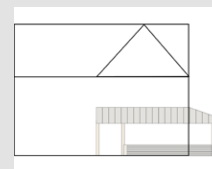
Dominant materiaal van de huizen is hout of gelijkaardig houtachtig materiaal, wat een kustsfeer oproept. Maar ook combinaties van hout met steen en stuc kunnen goed passen. Mooi verkleurend hout kan zorgen voor een meer natuurlijke sfeer, geschilderd zorgt voor vrolijke frisheid.

Verplicht onderdeel

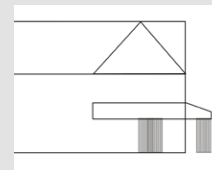

Versierde kopgevel

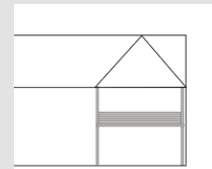
Keuze extra's:

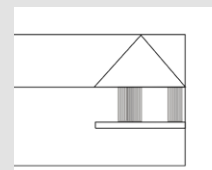
Veranda

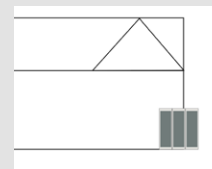
Verandaluiken

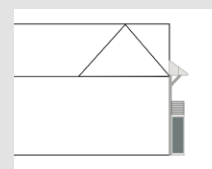
Bovenbalkon

Bovenbalkonluiken

Serre

Erker met balkon

Referenties Binnenduinvilla

Gekruist zadeldak met dubbele kopgevel in Schoorl

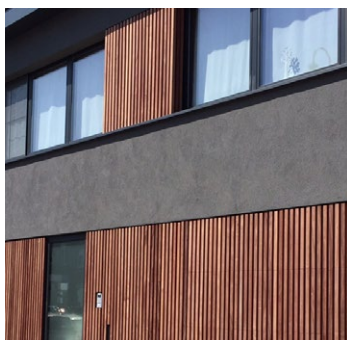
Veranda en verandabalkon met houten balkonhek

Wit huis met serre

Baksteen huis met houten kopgevel en rode pannen

Hout en stuc

Baksteen met hout

Baksteen, stuc en hout

Hout en stuc

Simpel vakwerk op de gevel

Moderne veranda

Met luiken afsluitbaar bovenbalkon

Stenen onderlaag, wit houten balkon op de verdieping, glas in kopgevel.

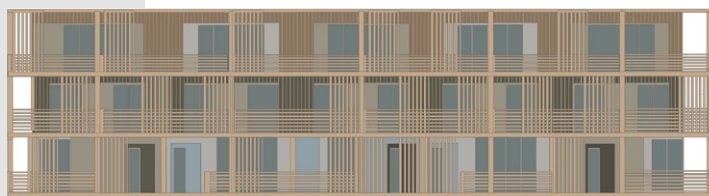
Het huis

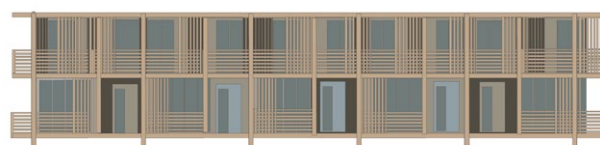
Appartementen 3 lagen met balkon

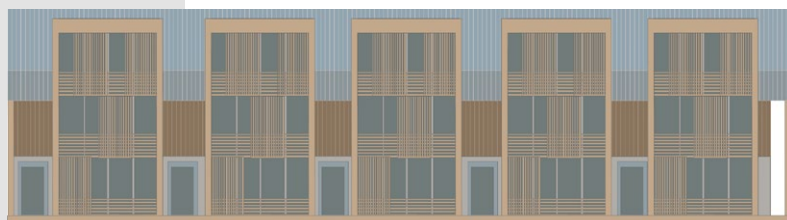
Rug aan rug woningen 2 lagen

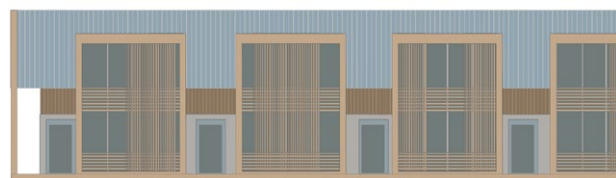
Appartementen 3 lagen met balkon

Rug aan rug woningen 2 lagen

Appartementen 3 lagen met balkon

Rug aan rug woningen 2 lagen

De Hofwoningen

De naam hofje heeft te maken met de opbouw: meestal een verzameling kleine huisjes rond een gemeenschappelijk binnenterrein (nu vaak een tuin). Op dat binnenterrein waren in vroeger tijden de gemeenschappelijke voorzieningen te vinden zoals privaten en een wasgelegenheid. Een hofje is vaak ommuurd en alleen toegankelijk via 1 of 2 ingangen die in vroegere tijden vaak al om 10 uur 's avonds werden afgesloten. Op die manier kon niemand ongemerkt binnenkomen. Vele hofjes hadden een portier die de poorten sloot, deze portier was in dienst van de stichting die het hofje beheerde. De stichting werd bestuurd door rijke heren en dames: de regenten. Deze regenten wezen ook de woningen toe. Vaak hebben de poorten van liefdadigheids-hofjes een 'poortgebouw' (een gebouw bij de entree), in dit apart gebouw bevindt zich de regentenkamer, een plek waar de regenten vergaderden.

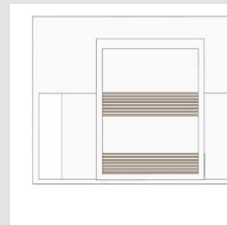
De huizen van de Molenhof zijn een duidelijke familie. Gevelindeling, materialen en kleuren van appartementen en rug aan rug woningen zijn hetzelfde. Hierdoor ontstaat een hechte eenheid. De huizen hebben allemaal een grote buitenruimte in de vorm van een groot balkon, een veranda, of een grote loggia. Dit bevordert de levendigheid binnen de hof. Bovendien is het een noodzakelijke ruimtelijke verrijking die moet voorkomen dat het hof als gevolg van het scherpe sociale woningbouwbudget arm wordt.

De veranda's van de rug aan rug woningen grenzen vrijwel direct aan de hof, met misschien nog een kleine rozenhaag ertussen. Mits de veranda of loggia groot genoeg is en een echte binnen-buitenkamer vormt, kun je hier het hele jaar rond buiten zitten. Luiken zorgen voor wat privacy wanneer die gewenst is. Zo zijn er ondanks de relatief beperkte kavelgroottes geen schuttingen en hoge hagen nodig. Een veranda op de begane grond is dus een verplicht onderdeel voor de huizen aan de hof.

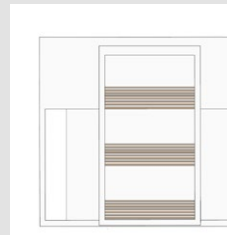
Belangrijk is ook de appartementengebouwen niet te hoog te laten ogen. Een forse kaplaag kan daarvoor zorgen.

De huizen van de hof worden liefst in hout gebouwd, maar hebben in ieder geval een 'houten uitstraling'. De detaillering is modern en strak, met grote ramen. De balkons en de luiken zijn van hout (gelijkend materiaal) en geven een sfeer van 'resort' aan de kust. Dit sluit ook mooi aan bij de houten molen die focuspunt en naamgever van de hof is.

Verplicht onderdeel:

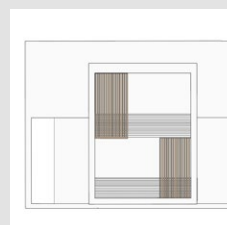

Veranda met balkon

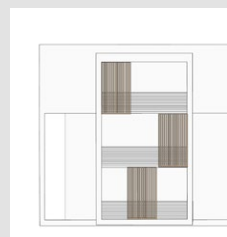

Verandabalkons

Keuze extra's

Veranda luiken

Balkon luiken

Het huis

Erfhuizen

Het erf is het gebied direct om een huis of in het bijzonder een boerderij. Ook de opstal zelf hoort bij het erf. Het Nederlandse Reglement Verkeersregels en Verkeerswetgeving gebruikt de term erf voor een gebied waar voetgangers, fietsers en automobilisten gelijkelijk gebruik van kunnen maken. Weggebruikers moeten hier de snelheid aanpassen aan die van voetgangers. Tot 1988 heette dit officieel een woonerf, en die term wordt nog steeds veel gebruikt.

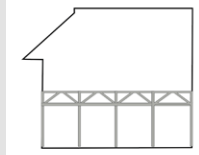
De woningen van het erf zijn een opvallende verschijning in het dorp. De wijk, die verscholen ligt achter de bestaande bebouwing, krijgt zo een duidelijk herkenbaar accent aan de Herenweg. Het erf markeert de nieuwe wijk aan de doorgaande weg.

De gewenste uitstraling voor het erf is een hybride tussen de ontspannen typische binnenduinvilla en de boerse typologie van de Amerikaanse barn. De huizen van het erf zijn ook een duidelijke familie. Gevelindeling en materialen zijn gelijkend, maar de gebouwen verschillen wel in kleur. De detaillering is stoer en utilitair, met grote deuren, dikke balken en esthetisch nihilistische dakranden.

De huizen hebben allemaal een grote buitenruimte, bijvoorbeeld in de vorm van een groot bovenbalkon, veranda, erker of loggia. De geschakelde huizen aan het oost-west pad naar de wijk hebben idealiter grote veranda's aan de voorzijde van de woning omdat dit de zuidzijde is.

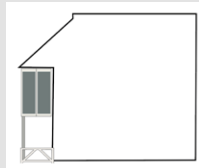
De woningen hebben daarom ook een iets grotere voortuin. De veranda is een informele semi-privé ruimte; op de veranda mag je gezien worden en maak je een praatje met je burens die langs lopen. Goed voor het communitygevoel en de sociale veiligheid. De huizen worden in hout of houtgelijkend materiaal gebouwd met een stenen onderverdieping en een dak met 'utilitair agrarische uitstraling', bijvoorbeeld metaal met onnadrukkelijk dunne afwerking van de rand en goot. Met name de balkons, veranda's en de luiken geven een echte kustsfeer.

Verplicht onderdeel:

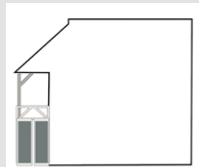

Veranda

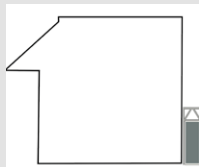
Keuze extra's

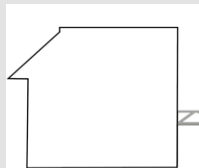
Veranda met bovenserre

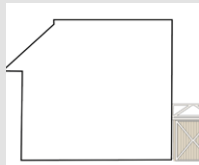
Serre met loggia

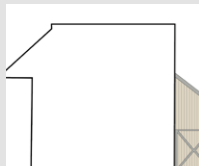
Erker met balkon

Carport met balkon

Garage met balkon

Garage

Het huis

Referenties Hofwoningen

Hof rond een gezamenlijke tuin

Moderne architectuur met hout en baksteen

Geen achtertuinen maar voortuintjes

Grote balkons naar hof voor contact.

Beweegbare luiken voor privacy

Rug aan rug woning met open plattegrond

Referenties Erfhuizen

Ensemble van gebouwen

Strak moderne vormgeving

Simpele veranda, overstekend dak met palen

Rood erfhuis

Gedeelde schuur

Zwart erfhuis

Wit erfhuis

De wijk

*Duinvilla's met
een bijzondere
rieten kap en
houten topgevel
en eenkleurige
monolieten.*

De huizen langs de buitenrand van de wijk hebben een hoge architectuurstandaard. Materiaalgebruik en kleur is natuurlijk.

De Buitenrand

Dit is de rand van de wijk en het gezicht naar de omgeving. De sfeer is die van duinen en natuur. De architectuur moet hier extra zijn best doen en heeft een hoge kwaliteitseis. De Meerwijk villa's zijn een mooie inspiratie voor de hoge kwaliteitseisen. De architectuur is die van de duinvilla's met rieten kap en de natuurlijke 'monolieten'. Omdat de kap vanuit het landschap het meest zichtbare deel van de woning is speelt de kap hier een belangrijke rol in het beeld van de wijk. Huizen hebben dus bij voorkeur een rieten kap. De hagen langs de tuinen zijn beukenhagen met hun mooie lichtbruine kleur in de winter. Er is aan de landschapszijde geen toegang voor auto's, de haag wordt hier dus alleen onderbroken door kleine tuinhekjes. De hekjes zijn van onbewerkt hout. Het geheel geeft een mooi samenhangend 'blond' beeld dat aansluit bij de duinen. In de tuinen staan keuzestruiken zoals de duindoorn, de meidoorn, kamperfoelie en de wilde roos. In elke tuin staat een derde grootte boom in de hoek. De keuze bomen en struiken komen uit de lijst voor het duin. De bomen en keuzestruiken in de voortuinen hebben een echte duinsfeer.

De wijk

Duinvilla's,
binnenduinvilla's,
duinchalets en
bijzondere dorpse
rijtjes

Noordzijde van de dorpsas met rijwoningen en vrijstaande huizen in verschillende stijlen, maar wel met een oranje kap en houten topgevel.

Zuidzijde van de dorpsas met rijwoningen en twee onder een kappers in verschillende stijlen, maar wel met een oranje kap en houten topgevel.

De dorpsas

Dit is de ruimte van de nieuwe wijk die loopt van de kerk in het centrum van Egmond naar het buitengebied. De sfeer loopt van dorp naar natuurlijk en de architectuur kent een mengsel van een aantal stijlen zoals in de meeste dorpen in de binnenduinrand. De duinvilla, het chalet en de landgoedvilla worden met elkaar afgewisseld. De daken hebben overwegend een oranje of een grijze kleur met af en toe een rieten kap. en de topgevels zijn van zwart of ongekleurd hout. De architectuur norm is hoog, maar iets dorpsner en bonter dan langs de buitenrand. De hagen langs de tuinen zijn beukenhagen met hun mooie lichtbruine kleur in de winter. De hekken zijn van onbewerkt hout. Het geheel sluit door de hagen en hekken aan bij de sfeer van de buitenrand zodat een aaneengesloten beeld ontstaat vanuit het dorp naar het landschap. De bomen en keuzestruiken in de voortuinen zijn iets sierlijker en kunnen worden gekozen uit de keuzelijst voor de binnenduinrandsfeer.

De wijk

*Binnenduinvilla's
met veranda's
in licht gekleurd
hout*

De huizen rond het binnenduintje hebben een sierlijke 'coastal' architectuurstijl en een sterke samenhang.

Rond het kleine duin

Dit is het meest naar binnen gekeerde stukje van de wijk. De huizen staan rond een duinparkje op een klein open duin. De bebouwing rond het parkje vormt een ensemble in architectuurstijl en refereert meer aan de sierlijke binnenduinrand stijl en het kustwonen. De huizen zijn van hout of gelijkaardig houtachtig materiaal en hebben een lichte kleur. Alle huizen hebben een veranda en bij voorkeur ook een bovenbalkon, op het zuiden of westen georiënteerd. Het parkje is een meer 'gecultiveerd' duin en heeft sierlijke bomen en planten zoals sering, bloeiende perenbomen, wilde roos en sneeuwbal. De hagen zijn hier een hondsroos met wille bloemen. In de tuinen staan keuzestruiken zoals Buddleia, sering, magnolia of wilde roos. De keuze bomen en struiken kunnen gekozen worden uit de lijst voor het binnenduin. Alleen aan de oostzijde door het gebiedje staan auto's in de tuinen achter grote toegangspoorten. Aan de zuidzijde grenzen de tuinen aan een pad waar geen auto's komen, hier zijn alleen kleine tuinhekjes.

De wijk

Ensemble van gebouwen rond een gezamenlijke hof.

De rug aan rug woningen hebben dezelfde architectuurstijl als de appartementen.

De Molenhof

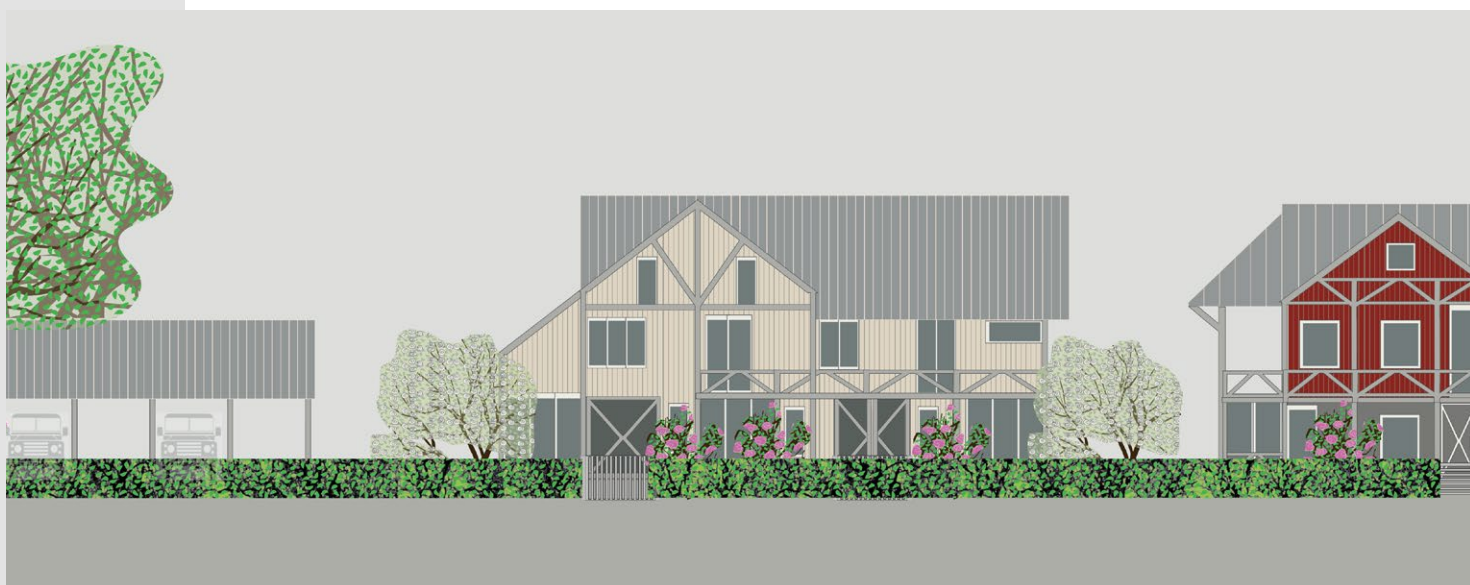

De Molenhof vormt een samenhangend geheel van gebouwen. De huizen hebben een overeenkomstige architectuur die refereert naar de tuinmans- of moestuinhoven op landgoederen in de binnen-duinrand. De huizen staan rond een gezamenlijke plaats die ruimte biedt voor kinderen om te spelen en voor omwonenden om elkaar te ontmoeten of samen te tuinieren in een gedeelde tuin. Deze ruimte heeft een zichtlijn tussen de gebouwen op de molen in het westen. De woningen hebben allemaal een veranda aan de plaats. Langs de huizen zijn kleine hagen met rozen achter lage tuinhekjes. De hof is niet toegankelijk voor auto's.

De wijk

*Erfhuizen met
een typische
landelijke archi-
tectuur*

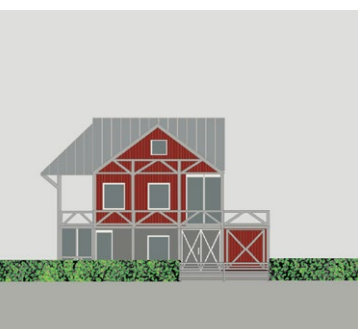

De huizen van het erf hebben een samenhangende landelijke architectuur in verschillende kleuren.

Het Erf

Het Erf ligt aan de Herenweg. Het vormt de afsluiting van de wijk naar het landelijk gebied en heeft daarom een landschappelijke sfeer. Het krijgt een eigen ingang aan de Herenweg met een (altijd open staand) houten hek. Centraal ligt een gezamenlijk erf met een parkeerschuur, een eenvoudige kap op palen. De bebouwing van het Erf bestaat uit twee tweekappers en een vierkapper. De architectuur van alle huizen van het erf vormt een herkenbare eenheid, waarbij de woningen wel verschillen in kleur. De huizen hebben idealiter grote veranda's naar de voortuin. De sfeer van het erf wordt ondersteund door een typische landelijke beplanting. De hagen zijn gemengd *Crataegus* en *Carpinus betulus*. In de voortuinen staan wilde rozen en op de plaats staat een grote linde. Er zijn kleine houten tuinhokjes naar de voortuinen.

Colofon

Vorm en inhoud

la4sale

Marieke Timmermans
Pepijn Godefroy

www.la4sale.nl

© 27 mei 2021

